

μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι, κληρονόμον εἶναι τοῦτον πάντων τῶν πατρικῶν αὐτοῦ καὶ κτήτορα εἶναι καὶ ἑνομαζεσθαι τῶν δύο μονῶν, ὧν ἀτέραν μὲν ὁ πάππος αὐτοῦ, καθὼς προεῖρηται, ἀνήγειρε, τὴν δ' ἑτέραν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῷ βαπτιστῇ προδρόμῳ ἀνωκοδόμηκε καὶ Νέα Πέτρα ὠνόμασεν. ὁ δ' εἰς τοῦτο τάλμης ἀφιζόμενος ἀποσπᾶσαι τι ἀπὸ τῶν τοιούτων σεβασμίων πατριαρχικῶν μονῶν, κἂν ὁποῖου ἄρα προσώπου καὶ ἀξιώματος εἴη, ὡς περᾶσθαι διασεῖν καὶ διαλύειν, αἱ ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι ἐντέλλεται καὶ περιφρονητικῶς διατίθεται τῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος σιγίλλιδει ὑπομνήματι, οὗτος τὸ τοῦ θεοῦ μὴ ὄφαιτο πρόσωπον καὶ τὸν φρικῶδη ἀφορισμὸν ἐχέτω τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς μακαρίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, πόρρω βεβλήσθω, καὶ εἴη τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μὴ εἴη τούτῳ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην ἑτέροις κατορθώμασιν ἀφανίζειν, καὶ πρὸ πάντων τῆς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αυτοκράτορος πειραθεῖη ὀργῆς, καὶ μὴ εἴη τούτῳ ὁ βοηθῶν. Ὡς γὰρ ἔκρατιστος καὶ ἅγιός μου αυτοκράτωρ θεοσπίζει, μηδεὶς ἦτω ὁ παρακούων, ἵνα μὴ καὶ ὧν ἀπηριθμησάμην ἔνοχος εἴη, καὶ κληρονόμος τοῦ σκότους γενήσεται, ὡς ἀθετητῆς πατρικῶν διατάξεων καὶ ἀπονοίας ὄλος καὶ πρὸς τὰ θεῖα καὶ τὸν θεὸν ἀποθρασυόμενος· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγένοι καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιδες ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ προδρόμου τῇ καὶ Νέα Πέτρα λεγομένῃ εἰς ἀσφαλείαν. ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς τρίτης 158. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

XVI. 6779—1270, mense decembri, ind. XIV.

*Patriarcha Iosephus confirmat donationem praedii Rasusae, quam monasterio Macrinitissae fecit presbyter Theodosius.*

Γράμμα σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ  
Ἰωσήφ τὸ ε'.

[Conditor codicis sequenti acto haec praemittit prooemii causa:

\*Ὁν τρόπον τοῖς βασιλεῦσι νόμος ἀνέκαθεν δέδεται, ἐκείνας τῶν

ὑποθέσεων καὶ πράξεων διὰ χρυσοβουλίου λόγου ἐπιτελεῖν, ὅσαι θεσπισμάτων δύναμιν ἔχουσι καὶ παρ' ὅσας τὸ ἀμετακίνητον προσεῖναι σκοπὸς εἰς περιειλημμένον ἅπαν ἐν αὐταῖς, τὰς δ' ἄλλας ὡς ἐν ὀρισμοῦ τύπῳ καὶ προστάγματος ἐκπληροῦν. σημειωμένου δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τὸν μῆνα σαφῶς ὑποδηλοῦντων, καθ' ὃν ἔσχε διακτεθὲν ἕκαστον, τὸν αὐτὸν δὴ λόγον καὶ τοῖς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντίνου λαχοῦσι κοσμεῖν ἐκ παλαιῶ κεχάρισται σιγιλλιώδεσιν ὑπομνήμασιν ἐξασφαλιζέσθαι τὰς ἀναγκαίας τῶν ὑποθέσεων, τὰς δ' ἄλλας ἐτέρῳ τρόπῳ, δι' ἐγγράφων δηλαδὴ σημειώσεων ὑπογραφομένων κάτωθεν διὰ μέλανος τὸν μῆνα, καθ' ὃν ἕκαστον γέγονε συνήθως διεγχαράττοντος. ἐπεὶ οὖν αἱ προηγησάμεναι γραφαὶ πατριαρχικαὶ τόπον εἶχον σιγιλλιωδῶν ὑπομνημάτων, εἰκότως καὶ προστέθησαν, αἱ δ' ἐτέρως ἔχουσαι γραφαὶ ταύταις ὑπόκεινται, πρὸς ἐκείνας τέως ἀναφερόμεναι, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποτείνουσαι καὶ τὰ παρ' ἑαυτῶν εἰς τὴν τοῦ παρόντος ἔργου κατασκευὴν συνεισφέρουσαι, δηλώσει δὲ ἑαυτὴν ἐκάστη τιθεμένη σαφῆ καριστώσα τὴν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν προβάσα τῷ πολλῷ τούτῳ ἀνδρὶ περὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσφαλείας τῶν οἰκείων μονῶν κεχορήγηται. . . ]

Συνάγειν οἶδεν ἡ φύσις εἰς ἐν τὰ ταύτη κοινά. τοῦτο δὲ ἐπὶ τε τῶν μετεχόντων ζωῆς, ἐπὶ τε τῶν πάντη καθέστηκεν ἀφύχων ὄραν. ἔνθεν τοι καὶ πραγμάτων ἐπὶ πάντων τοῦτο διαβεβήκει, καὶ μακρὸν ἂν εἶη καὶ οὐ τοῦ ἡμετέρου καὶ λόγου καὶ ἔργου τὸ περὶ τούτου φιλοσοφεῖν, οὐ δ' εἵνεκεν εἰς κορυφὴν προουκαθέσθη τοῦ λόγου ὁ περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτακράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνός, ἐν ἁγίῳ πνεύματι γνήσιος οἶός τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, συμφωνίας ἐνεφάνισα δισσὰς τῇ ἡμῶν μετριότητι, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τινος μοναχοῦ, Θεοδόσιος αὐτῷ τὸ ὄνομα, διαλαμβάνουσαι προσκυροῦσθαι παρ' αὐτοῦ τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης, ἧς δομήτωρ ὁ ταύτου πατήρ, καὶ οὗτος τὸ ἡσυχαστήριον, τὴν Ῥάσουσαν, ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ καὶ αὐτὸ ὄν, ὡς ἂν εἰς μετόχιον εἶη τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένη μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης, προσαρμόζειν τε ταύτη καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰς βίβλους καὶ τὰλλα πάντα, ὅσαπερ ἐκείσε γέγραπται, τὰ τ' ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ κτήτορος τῆς Μακρινιτίσσης προσγεγονότα τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ τῷ

ἄββα κορυφῶ Ἰωάννη καὶ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ δοθέντα τῷ  
 ἡσυχαστηρίῳ, ὡς ἡ δηλωθεῖσα ἐγγραφὸς συμφωνία διαλαμβάνει, μό-  
 νον ἵνα τῷ ἄββα Ἰωάννῃ προσῆ τὸ μνημόσυνον ὡς προσήκον, καὶ  
 ἐδειχθῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα εἴπερ ἄξιον εἶη στέργειν τὰς ται-  
 ατάς ὁμολόγους συμφωνίας, βεβαιωθείη διὰ γράμματος τῆς ἡμῶν  
 μετριότητος σιγαλλιώδους. ἡ μετριότης οὖν ἡμῶν τὰλλα μὲν ἅπαντα,  
 ὅσαπερ αἱ εἰρημένοι διαλαμβάνουσι συμφωνίαι, στέργειν διοριζομένη,  
 τοῦτο μόνον ἀναίρει τὸ μετακομισθῆναι τὸ λειψάνον τοῦ ἄββα Ἰω-  
 ἀννου ἀπὸ τοῦ ἡσυχαστηρίου πρὸς τὴν τῆς Μακρινιτίσεως μονῆν, ὡς  
 τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ δοκοῦν· ἐνοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ μετριότης  
 ἡμῶν τὸ εἰρημένον ἡσυχαστήριον τὴν Πάσουσαν τῇ τῆς ὑπεράγνου  
 μου θεομήτορος μονῆ τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσεως  
 ἐπικεκλημένη, καὶ ἐσεῖται αὐτῇ εἰς μετόχιον ἀναποσπάστως καὶ ἐσεῖ-  
 ται αὐτῇ, καθὼς ἡ μετριότης ἡμῶν διορίζεται, εἰς μετόχιον, καὶ  
 ἐπικρατηθήσεται παρ' αὐτῆς, ὅσα δὴ καὶ γνήσιον, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ  
 ταύτης μετόχια, ἐσεῖται δὲ μετὰ παντός δικαίου καὶ προνομίου αὐ-  
 τοῦ καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ κινητῶν, ἀτοκινήτων καὶ  
 ἀκινήτων, δεσποζόμενον παρὰ τῆς πολλάκις ῥηθείσης πατριαρχικῆς  
 μονῆς τῆς Μακρινιτίσεως. ὁ δὲ ἄββας Ἰωάννης ἔξει τὸ μνημόσυνον  
 αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ μοναστηρίῳ καὶ τῷ μετοχίῳ, τοῦ λειψάνου  
 αὐτοῦ ὑφείλοντος μένειν ἀμεταθέτου, ἐξ οὐπερ κατετέθη τόπου, ἐν  
 ᾧ καὶ τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνησεν. ὑφείλει μέντοι ὁ τῆς Μακρι-  
 νιτίσεως ἡγούμενος ἱερομόναχον θεῖναι ἐν τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ ἄνδρα  
 τῶν εὐλαβῶν ἐπιστήμονα τῆς μοναδικῆς βιοτῆς τε καὶ καταστάσεως  
 εἰς σωτηρίαν τῶν ἐκεῖσε δυναμένων ἐνασκεῖν μοναχῶν, εἰς βελτίωσιν  
 τοῦ τόπου, εἰς ὕμνηδIAN καὶ δοξολογίαν τοῦ θεοῦ καὶ χρᾶσθαι αὐ-  
 τῷ, ὡς οἰκείῳ καὶ μέρει ὄντι καὶ μέλει τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς. τὸν  
 μέντοι δηλωθέντα μοναχὸν θεοδόσιον σπουδάσει κυβερνήσαι θεαρέ-  
 στως καὶ τοὺς εἴπερ καὶ εὐρηγταί μετ' αὐτοῦ μοναχοὺς ἕνα τυχόν  
 ἢ καὶ δεύτερον καὶ πρὸς τὰ σωτήρια διευθῆναι· εἰς γὰρ παντοίαν  
 ὠφέλειαν καὶ πρὸ πάντων ψυχικὴν ὑποτιθέμεν τὴν Πάσουσαν τῇ  
 Μακρινιτίσει πατριαρχικῇ οὖσαν πατριαρχικῶ ἐπιφανεῖ μοναστηρίῳ,  
 ἐφ' ᾧ καὶ οὐδεὶς, ὅποιος ἂν καὶ εἶη, τολμήσει παραποιῆσαι τὰ εἰρη-  
 μένα, οὐδ' αὐτὸς ὁ ῥηθεὶς μοναχὸς θεοδόσιος ἐκ μεταμελείας δυνή-  
 σεται ἀνατροπὴν τούτων ποιήσασθαι, ἀλλὰ καθέξει τὴν Πάσου-

σαν ἢ τῆς Μακρινιτίσσης μονῆ μετὰ πάντων τῶν . . . . .<sup>1)</sup>

δοκσιανὴν καὶ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλῆς τὸ χωρίον. ταῦτα καὶ τὰς βίβλους καὶ τὰ ἱερά καὶ εἴ τι ἕτερον τῆ ὁμολόγῃ συμφωνίᾳ ἐμπεριελήφται, ἀναποσπαστίως καθέξει ἢ πλεονάκις ῥηθεῖσα τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως μονῆ, ἢ καὶ τῆς Μακρινιτίσσης καλεῖται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν αἰγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπεδόθη γεγονός κατὰ τὸν δεκέβριον μῆνα τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἐπιναμῆσεως τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ [ἑβδομηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους], καὶ τῆ βοῦ[λλη μολιβδίνῃ ἀκρωρημένη κατωχύρωται].

<sup>1)</sup> *Execlisae sunt lineae quattuor*

XVII. 6781—1272, 28 novembris, ind. I.

*Synodus confirmat praedium Kasusae subiectum esse monasterio Maorinitissae.*

Πρᾶξις συνοδικῆ παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου.

Μηνὶ νοεμβρίῳ εἰκοστῇ ἡγδόῃ, ἡμέρᾳ ἕκτῃ, Ἰνδικτιῶνος πρώτης, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελίοις αὐτοῦ συνεδριαζόντων τῆ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου Θράκης καὶ Μακεδονίας, Λέοντος, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Ἰωάννου, τοῦ Νικαίας καὶ ὑπερτίμου Θεοφάνους, τοῦ Ναυπάκτου, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Σεβαστείας τῆς μεγάλης, Ἰωάννου, τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ὑπερτίμου Ἰωαννικίου, τοῦ Φιλιππουπόλεως καὶ ὑπερτίμου Γεωργίου, τοῦ Μαδύτων Ἰωάννου, τοῦ Λακεδαιμονίας καὶ ὑπερτίμου Θεοδοσίου, τοῦ Καντιμονείας Ἰωάννου, τοῦ Διδυμοτείχου Ἰωάννου, τοῦ Κυφέλλων Κωνσταντίνου, τοῦ Βρούσεως Ἰωάννου καὶ τοῦ Βερροίας Λέοντος, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων.

Φυτεύει μὲν Παῦλος, ἀρδεύει δὲ Ἀπολλῶς, θεός δὲ αὐξάνει, γράμματά φησί που τὰ ἱερά, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὴν τότε ἀρτιφύτερον ἐκκλησίαν ἐδήλου ἢ τροπολογουμένη Παύλῳ φυτεία, ἢ δὲ ἀρδεΐα καὶ ἢ αὐξήσις, τὰ νῦν δὲ ἀπαῖδον οὐδὲν, εἰ ταῦτα μετεγκεντρισεῖται πρᾶσφωῶς πρὸς τὸ τοῦ λόγου δένδρον, ὅπερ ἰ παράδεισος τῆς παρού-

σης γραφῆς ὑποδείξει τῷ ἀκροατῇ ὡς θεατῇ· φυτεύει μὲν γὰρ κἀν-  
ταῦθα φυτεῖαν πνευματικὴν ἀνὴρ εὐγενῆς τὸ γένος, τὸν τρόπον θεο-  
φιλῆς, τὸ σῶμα περιφανῆς, περιφανέστερος τὴν ψυχὴν, ἀρδεύει δὲ  
ταύτην ὁ φῶς ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς ἐκείνου φωτηκομίας διάδοχος, θεὸς  
δ' ἄνωθεν ἐπισφραγίζει τὴν αὐξήσιν. καὶ φυτηκόμος μὲν ὁ μακαρι-  
στός ἐκεῖνος Κομνηνὸς κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, φυτεία δὲ  
τῆς ἐκείνου σπουδῆς καὶ γνώμης ἀξία ἢ περὶ τὴν χώραν Δημητριά-  
δος ἀνεγερθεῖσα παρ' ἐκείνου μονή, ἀρδεια δὲ ἢ παρὰ τοῦ περιπο-  
θήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, γνησίου  
δ' ἐκείνου υἱοῦ, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος,  
εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ κῆρ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἐπιμέλεια  
τῆς μονῆς καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσις. φθάνει μὲν γὰρ ὁ μακαρί-  
της ἐκεῖνος περὶ τὴν χώραν, ὡς εἴρηται, Δημητριάδος θεῖον ναὸν δεί-  
μασθαι ἐπ' ὄνοματι τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Ὁξείας  
Ἐπισκέψεως, ἧτις τῆς Μακρινιτίσσης κατονομάζεται, καὶ τὰ περὶ τὸν  
ναὸν εὖ μάλα καὶ, ὡς ἐχρῆν, πρὸς εὐπρέπειαν ἀπαρτίσαι, εὖ δὲ καὶ  
εἰς ἀνδρῶν μοναστῶν καταγώγιον οὗτος αὐτὴν κατεσκεύασε, χρή-  
ματα, κτήματα, πράγματα προσαφιερῶσας πλοῦσια πάντα, ὅθεν τοῖς  
μοναχοῖς ἔσται διατροφή καὶ τοῦ τόπου σύστασις καὶ ἐπίδοσις· ἀλλ'  
ἔστιν ἰδεῖν μὴ μόνον ἐν τοῦτοις προκεχωρηκὸς τὸ τοῦτου πρόθυμον,  
ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς περὶ τινα σεβάσιμον ἐνεδείξατο ἄνδρα μοναχὸν τὸ  
σχῆμα, μοναχὸν τὸν τρόπον, τὴν κλήσιν Ἰωάννης, ὃς ἔωθεν ἀφικώ-  
μενος πρὸς δυσμὰς καὶ ἀκριβῆ δοκιμασίαν τῆς αὐτοῦ παρασχόμενος  
ἀρετῆς εἰς πνευματικὸν πατέρα τῷ μακαρίτῃ ἐκείνῳ γέγονε Μαλια-  
σηνῷ, καὶ ἐπεὶ ὁ μοναχὸς οὗτος χώρον ἐκεῖσέ που κατεῖδε κοσμικῆς  
συγχύσεως ἔρημον, πρὸς φοχικὴν συντείνοντα τὴν ὠφέλειαν, ῥάσουσα  
τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ εὐγενεστάτου Κομνη-  
νοῦ κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἡσυχαστήριον αὐτὸς ἀνεγείρει,  
ὁ δὲ Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός τὰ πρὸς οἰκοδομὰς  
ἀναλώματα καταβάλλει καὶ θεὸς τὴν τελείωσιν ἐπιχορηγεῖ, ὅθεν  
πᾶν ἔργον εὐδοκίας ἐστὶν ἀγαθόν, ἐπεὶ γὰρ εἰς ἄνδρας προέκοψε  
μονάζοντας δυσκαίδεκα τὸ ἡσυχαστήριον σκουδαῖς μὲν τοῦ μοναχοῦ,  
τοῖς δὲ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐ-  
τοκράτορος εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον υἱοῦ τῆς  
ἡμῶν μετριότητος, κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ἀναλώμασι. καὶ

ἐπὶ τούτοις πρῶτον εἰς μαθητείαν αὐτοῦ τετύπωκε τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον, ὥστε φέρειν τὰ τούτου δευτερεία. ἀπρόοπτον οὗτος θάνατον ἐβλήσκει, καὶ ἡ προστασία τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὴν τοῦ γέροντος ἐκλογὴν διαβαίνει πρὸς Θεοδόσιον, καὶ προτίθεται τούτου καὶ τοῦ ἡσυχαστηρίου κρατεῖ. ἀλλὰ μετὰ τὴν προστασίαν ὁ Θεοδόσιος βουλήν βουλευέται κρείττονα καὶ φθάνει τοῦτο δὴ τὸ ἡσυχαστήριον μετὰ τοῦ ἀγριδίου αὐτοῦ, ὁ τοῦ Ζερβοῦ τῆς Καλλῆς ἐπικέκληται, ὑπὸ τὴν ἐκείσε περιφανῆ μονὴν ἀναθεῖναι· τῆς ὑπεράγνου μου Θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης διὰ γράμματος ἐγγαραχθέντος κατὰ λέξιν παρ' αὐτοῦ ἅτε γονικοῦ ὄντος ἐφ' Κομνηνῶ, καθὼς ὁ ἀπόγραφός Ἄγγελος ἐγγράφως διομολογεῖ, καὶ τὴν οὐστάσιν εἰληχότων καὶ ἐκατέρων τῶν ἱερῶν φροντιστηρίων παρ' ἐκατέρων τοῦ υἱοῦ δηλαδὴ μετὰ τὸν πατέρα καὶ ὑπὸ μίαν τελούστων διοίκησιν τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος. ἐπεὶ δὲ καὶ ὑπέθετο τὸ ἡσυχαστήριον οὕτως ὁ Θεοδόσιος ἐν ἀσαλεύτῳ τῆς γνώμης, ὁ περιπόδητος γαμβρός τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνός κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, σιγίλλιον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποταγῇ λαμβάνει τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔτι δὲ καὶ ὑπόμνημα ταύτης εἰς ἀναφαίρετον δεσποτείαν τοῦ ἡσυχαστηρίου δι' ἐμπεδώσεως βάρους ἀφορισμοῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις σεπτὸν χρυσόβουλλον λόγον πορίζεται τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὡς ἂν εἴη τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν τῆς Μακρινιτίσσης μονὴν ὡς τὰ λοιπὰ ταύτης μετόχια ἀμεταποίητον μέχρι παντός· ἐπεὶ δὲ τὴν σήμερον ἐκείθεν ἐκ τῆς τοῦ ἡσυχαστηρίου τῶν ἀδελφῶν ὁμηγύρεως εἰς τις μοναχὸς ἀφίκετο, (Ἀκάκιος τούτῳ τὸ ὄνομα), καὶ περὶ τοῦ ἡσυχαστηρίου ἐγκλησιν ἐποιεῖτο, ὡς γνώμης δίχα τοῦ λοιποῦ πληρώματος ὑπετέθη παρὰ τοῦ μοναχοῦ Θεοδοσίου τῇ τῆς Μακρινιτίσσης μονῇ, ὁ δὲ Θεοδόσιος ἦν καὶ οὗτος ἐκεῖθεν ἐλθὼν συμπαριστάμενος τούτῳ καὶ στέργων τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ, καθὼς ἐβεβαίον, ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἀρχιερέων στέργουσα τὰ τοῦ γράμματος, ἐπεὶ πολλαπλὴν ἐφευρίσκει τὴν ὀφέλειαν, τὴν ἀθάνατον δηλαδὴ μνήμην τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἰωάννου, τὴν πνευματικὴν ἐπὶ τὸ βέλτερον διαγωγὴν τῶν ἐκείσε ἀδελφῶν καὶ τὴν τοῦ ἡσυχαστηρίου οὐστάσιν καὶ ἐπίδοσιν, ἠδῶόκησεν εἶναι τὸ ἡσυχαστήριον ὑπὸ τὴν τῆς Μακρινιτίσσης μονὴν ὡς μετόχιον νῦν τε καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ οὐ παρὰ τοῦτο τοῖς ἐκείσε μοναχοῖς, ὡς λόγος εὐλογος προτεθήσεται,



ὅτι γνώμης αὐτῶν διχα ὁ Θεοδόσιος εἰς μετόχιον ὑπεβίβασεν αὐτὸ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἡσυχαστήριον εἰς μετόχιον ἔσται τῇ πρωτοτύπῃ τῆς Μακρινιτίσσης μονῆ, τῶν ἐν τῷ ἡσυχαστηρίῳ μοναχῶν οἱ βουλόμενοι ἢ ἐν αὐτῷ τῷ ἡσυχαστηρίῳ τὸν ἀσκητικὸν διανύσαιεν δρόμον τῷ καθηγομένῳ τῆς πρωτοτύπου μονῆς ὑποκείμενοι ἢ ἐν τῇ πρωτοτύπῃ τῆς μονῆς μεταχωρήσαιεν, εἶγε τοῦτο ἀρέσκον αὐτοῖς, ὅτι ἀπάρτι οὐκ ἔσται παρὰ τοῦτο ἕτερον, οὐδὲ μετατραπείη τὰ τῇ συνόδῳ δόξαντα, ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ . . . . .

ἔθημα. . . . . κεκρατηκότα ἀνέκαθεν, ἀλλ' οὐδ' εἰ μετάμελόν ποτε σχολίῃ ὁ Θεοδόσιος ἐξ ὑποθήκης τινῶν, ὥστε τὸ ἡσυχαστήριον πειράσθαι τῆς πρωτοτύπου διαχωρίσαι μονῆς· ἢ γὰρ τούτου ἐγγραφὴ φρικώδης ταῖς τῶν εὐσεβῶν ἀκοαῖς διὰ τὸ τῆς πράξεως ἰσχυρόν τε καὶ βέβαιον. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγιδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοπόλακος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας . . . . .

Finis deest.

*Pasini, p. 338. Excissae sunt lineae tres.*

### XVIII. Sine anno, mense februario, ind. III.

*Arsenius, episcopus Demetriadis, profitetur, monasterium Macrinittissae esse stauropegium.*

Γράμμα τοῦ Δημητριάδος κυροῦ Ἀρσενίου πρὸς τὸν Κομνηνὸν κ̅ϋρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ κτήτορα πρῶτον.

Καρπὸς τὸ δένδρον, ὅθεν ἐξέφυ παρέστη . . . καὶ πράξις τὴν τεκοῦσαν ἤδη προαίρεσιν ὑπεσήμανε, κ̅ν μὲν ἀγαθὰ τὰ βλεπόμενα κάκεινα πάντως τὰ μὴ φαινόμενα. ταῦτα δ' ἂν εἶεν πονηρὰ καὶ κατηγορούμενα τῆς αὐτῆς κάκεινα πέφυκε τάξεως· χρηστὸν οὖν ἔργον καὶ λίαν θεοφιλὲς ἐργασάμενος ὁ περιφανὴς τὴν ἀρετὴν οὐχ ἦστον ἢ τὴν κατὰ κόσμον εὐγένειαν Κομνηνὸς κ̅ϋρ Κωνσταντῖνος ὁ Μαλιασηνός, ὁ ἐπ' ἀνεψιᾶ γαμβρὸς τοῦ κυροῦ Θεοδώρου Κομνηνοῦ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδειξεν ἐντεῦθεν, οἶαν ἀρχαί καλλίστην προαίρεσιν. τὸ δ' ἔργον . . . . . δος ταύτην λέγω τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Μακρινιτίσσης καὶ πρὸς τὴν πατριαρχικὴν ἐφορείαν ταύτην ἀνάθειναι, ὡς γὰρ

ἤφατο προθύμως τοῦ ἔργου, συνεργὸν ἔλαβε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐμὲ τὸν  
 ἀνάξιον ἐπίσκοπον Δημητριάδος, Ἀρσένιον μοναχόν, τὰς δαπάνας μὲν  
 αὐτὸς καταβαλὼν, τὰς ἐξόδους, τὴν ὕλην ἅπασαν, ἐμοὶ δὲ τὴν ἐπι-  
 στασίαν τῶν οἰκοδομούντων καὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐμπιστευσάμενος,  
 εἰδὼς, ὡς ἔξει μὲν οὗτος τὸν μισθὸν παρὰ θεοῦ ἐντελόμεσθον, προ-  
 ξενήσει δὲ καὶ ἡμῖν, οὐδὲ ἀδελφοὺς γνησίους στέργει τε καὶ ποθεῖ τὴν  
 παρὰ θεοῦ ἀναλόγως ἐν τοῖς τοιούτοις ἀντιδοσιν. εἶχε μὲν οὖν ταῦθ'  
 οὕτως, ἀλλ' ἐδειλίασε φόβον ὁ πανευγενέστατος Κομνηνὸς καὶ φόβον  
 ἀξιεπαίνετον ἀναλογισάμενος γάρ, ὡς ἐπεὶ τοῦ τοιούτου ἔργου ἐπι-  
 στάτης ἐγώ, μὴ πως μετὰ τὴν ἐμὴν ἀποβίωσιν ὁ μετ' ἐμὲ ἐπίσκοπος  
 τῆσδε τῆς χώρας ὑπὸ τὴν οἰκειαν ἐξουσίαν ταύτην ποιήσεται τὴν  
 μονὴν καὶ τῆς πατριαρχικῆς, ἴσως ἐφορείας ἀποστερήσῃ, ἐζήτησε  
 τὴν ἐμὴν ταπεινότητα βεβαιώσασθαι τούτο δι' ἐνοπογράφου αὐτῆς  
 γράμματος, μηδέποτε τοιοῦτ' ἴδῃται ἐπιχειρῆσαι κατὰ τῆσδε κτῆς  
 σεβασμίας μονῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μετ' αὐτὴν ὅσον ἔχει ἰσχύος ἐμπο-  
 δίσαι καὶ ἀποτρέψαι τοῦ τοιούτου σκοποῦ, ὡς εὐλογον οὖν καὶ δι-  
 καίαν τὴν αἴτησιν τοῦ δηλωθέντος πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ γνοῦσα  
 ἢ ταπεινότης ἡμῶν, μαρτύρεται τῷ τοιούτῳ διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς  
 γραφῆς, μηδέποτε μετὰ θάνατον τούτου τοῖς τῆς ἐπισκοπῆς προνο-  
 μίοις ὑποθεῖναι τὴν τοιαύτην μονὴν· δεῖ γὰρ ἡμᾶς πρῶτον τὴν περὶ  
 τούτου ποιῆσαι ἀσφάλειαν μὴ μέρος αὐτῆς, μὴ τι τῶν ἐκτός ἢ τῶν  
 ἐντός τῶν πόρρω ἢ προσεχῶν, ἀλλὰ φυλάξαι ταύτην ἐλευθέραν, ὡς  
 ἔχει μέχρι τῆς σήμερον, ἅτε τῆ πατριαρχικῆ μεγαλειότητι ὑποκει-  
 μένην καὶ παρ' ἐκείνης ἐφορεύεσθαι καὶ ἐπισκέπτεσθαι μέλλουσαν,  
 ὅθεν καὶ οἱ μετ' ἐμὲ τῆς Δημητριάδος θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι φο-  
 λάξουσι τῆσδε τὴν σεβασμίαν μονὴν ἐλευθέραν πάντῃ καὶ ἀκαταδού-  
 λωτον, καθὼς καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης πεποίηκεν, ὑφοριμένοι, ὡς εἰ  
 ἕτερόν τι διαπράξαιεν, ὑποποιήσασθαι τὴν τοιαύτην βουληθέντες μο-  
 νὴν, ἔξουσιν ἐπὶ τούτῳ ἀντιδίκους ἐν τῷ μέλλοντι φοβερῷ τοῦ κυ-  
 ρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν δικαστηρίῳ τὸν τε πανευγενέστατον Κομνηνὸν  
 κυρῶ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἐτι-  
 δὲ καὶ τὴν πατριαρχικὴν ἐνταῦθα δικαίαν καὶ εὐλογον ἀγανάκτησιν·  
 ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ παρούσα γραφὴ τῆς ἡμῶν ταπεινότη-  
 τος τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ κυρῷ Κωνσταντῖνῳ τῷ Μαλιασηνῷ  
 δι' ἀσφάλειαν. Μηνὶ φεβρουαρίου ἰνδ. ιρ' τῆς.



## XIX. Sine anno, mense septembri, ind. III.

*Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus confirmat monasterio Macrinittissae possessionem praedii domini Hilarionis in Almyro.*

Γραφή τοῦ σεβαστοκράτορος κυροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, οὐπω δεσπότης τυχεάνοντος.

Ἐπεὶ ἡ κατὰ τὸ μέρος τῆς Δημητριάδος διακειμένη σεβασμία μονὴ τῆς οὐτω πως ἐκονομαζομένης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Μακρινιτίσσης ἐκέκτητο ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄλμυροῦ μετόχιον τὸ ἐκονομαζόμενον τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος, ὅπερ δὴ μετόχιον προσεπιδέδωκε πρὸ τινος καιροῦ ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος Κομνηνός ὁ Μαλιασηνός φυχικῆς αὐτοῦ ἔνεκεν σωτηρίας, ἔφθαδε δὲ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῆς ῥηθείσης μονῆς τὸ τοιοῦτον μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος πρὸ ὀλίγου παρὰ τῶν προαυθενόντων τὴν τοιαύτην χώραν δεσποτῶν διὰ τὸ ἔχειν ἀπεχθῶς ἐπὶ τῷ Μαλιασηνῷ ἐκεῖνω, ἐν ᾧ δὴ μετοχίῳ τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος προσεκεκυρώθη καὶ γῆ χωραφιαία ὡσεὶ μοδίων πεντακοσίων παρὰ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου καὶ κτήτορος, καὶ ἐδέθησαν οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης ἀσκούμενοι μοναχοὶ, ὥς ἵνα καὶ αὐθις ἐπαναστραφῇ τὸ ῥηθὲν μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένοις κτήμασι πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονήν, τυχεῖν γραφῆς τῆς βασιλείας μου εἰς ἐπιστηριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν τῆς τοιαύτης πατριαρχικῆς μονῆς, τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἡ βασιλεία μου παρακελεύεται διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς γραφῆς, ὥς ἵνα καὶ αὐθις κατέχηται τὸ μετόχιον τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος παρὰ τῆς μονῆς τῆς Μακρινιτίσσης μετὰ καὶ πάντων τῶν προσκυρωθέντων αὐτῷ παρὰ τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐκείνου καὶ κτήτορος, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς γῆς τῆς δοθείσης αὐτῇ . . . . τὸς παντάπασιν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ παντός δημοσιακοῦ φορολογήματος κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῷ παλαιγενῶν δικαιωμάτων τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης γραφῆς τῆς βασιλείας μου, ἐπὶ τοῦτω γὰρ ἐγέγονει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης καὶ ἡ παρούσα γραφὴ τῆς βασιλείας μου δι' ἀσφάλειαν μηνὲς σεπτεβρίῳ ἰνδ. τρίτης.

Σεβασσοκράτωρ ὑπογέγραπαι κάτω  
καὶ δοῦλος ἀδελφός, ὡς ἔστιν ἔθος,  
τοῦ κρατίστου καὶ κρατοῦντος Αὐσόνων.

**XX. Sine anno, mense octobri, ind. II.**

*Sebastocrator Ioannes Comnenus Palaeologus decernit, vicum Cyrcacas Zerbi  
restituendum esse monasterio Macrinitiasae, ei olim donatum a Nicolao  
Maliaseno.*

**Γραφή τοῦ αὐτοῦ.**

Ἐπεὶ τὸ χωρίον τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Κορακαλῆς τοῦ Ζερβοῦ  
τὸ καὶ διακείμενον ἐν τῇ Ζαγορᾷ ἐνι διαφέρον γονικόθεν τῷ οἰκίῳ  
τῷ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν ἀθρόντῃ καὶ βασιλεὶ καὶ περιποθήτω  
μοι γαμβρῷ κῶρ Νικολάῳ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ ἀφίερωσε τοῦτο αὐτός  
ὡς κτήτωρ τῇ σεβασμίᾳ αὐτοῦ μονῇ τῇ ἐπ' ὄνομτι τιμωμένη τῆς  
ὑπεράγνου μου θεομήτορος Ὁθείας τῆς Ἐπιρκεψέως, ἐπικεκλημένη  
δὲ τοπικῶς Μακρινιτίσση, ἐδέησε δὲ καὶ δέδωκα τοῦτο αὐτός τῷ  
Ζωριάνῳ διὰ τινὰ καιρικὴν περιπέτειαν, οἱ δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβα-  
σμίᾳ μονῇ μοναχοὶ στερηθέντες τοῦ τοιοῦτου κτήματος οὐχ ὑπέμε-  
νον τῇ στερήσει κάμνουν αὐτοῦ ὡς διὰ χρυσοβούλλου λόγου προσκυ-  
νητοῦ τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως τῇ κατ'  
αὐτοῦ μονῇ ἐπιβραβευθέντος, ὅθεν καὶ κατέλαβον πρὸς με καὶ περὶ  
τοῦ τοιοῦτου χώριου ἐξεῖπόν μοι, μὴ δεῖν οἰηθεῖς αὐτός καὶ ἐπὶ  
τούτου στερεῖσθαι αὐτούς, ἀλλὰ κρίνας ἄξιον, ὅπερ ἔσχον ἐκ τῆς  
ἐλεημοσύνης τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως  
διὰ χρυσοβούλλου λόγου προσκνητοῦ κεκτηθῆναι τοῦτο, παρακλιεῖ-  
μαι διὰ τῆς παρούσης μου γραφῆς, ἵνα καὶ αὐθις ἡ τοιαύτη σεβα-  
σμία μονὴ ἐπιλάβηται τοῦ τοιοῦτου κτήματος καὶ κατέχη τοῦτο καὶ  
νέμηται, ὡς τὸ πρότερον, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτῆ  
χρυσοβούλλου λόγου τοῦ ἀθρόντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου  
καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἄπασαν πρόσοδον ἀποφέρηται, ὡς ἂν ἐκτενέστερον  
ὑπερέσχωνται οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ τοῦ κραταίου καὶ  
ἁγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως. ἐπὶ τούτῳ γάρ γεγονῶσα ἡ πα-  
ροῦσα μου γραφή ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν  
μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δευτέρῳ.

Ἀπλούστερον νῦν ὑπογέγραπται κάτω  
 Παλαιολόγος Ἰωάννης καὶ μόνον  
 καὶ δοῦλος ἀδελφός, ὡς εἰδισμένον  
 . . . . . ος . . . ἀπάσης Ῥωμαῖδος.

XXI. Sine anno, mense septembri, ind. XI.

*Despota Ioannes Comnenus Palaeologus donat monasterio Macrinittissae  
 praedium S. Demetrii prope vicum Megalae.*

Γ ρ α φ ῆ τοῦ αὐτοῦ, δεσποτοῦ τυγχάνοντος.

Περιπόθητε γαμβρὲ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, πάνσεβαστε λογιθέτα τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητέ μοι γαμβρὲ, κῆρ Βασίλειε Μετρητόπουλε. ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς πανυπεραγίου μου θεομήτορος τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως, τῆς οὕτω πῶς ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης ἀσκοῦντες μοναχοὶ ἀνήνεγκάν μοι, ὅτι εἶχον εἰς τὸ μετόχιον αὐτῶν τὴν Κριποῦς γῆν ἀρόσιμον, ἐξ ἧς ἐπορίζοντο τὰ πρὸς ζωὴν αὐτῶν, συνέβη δὲ ἀπὸ τῆς καταφοράς τοῦ ὕδατος καὶ ἔχυσε τὸ βάλλον καὶ . . . . . τῶν προθύρων τοῦ τοιαύτου μονιδίου τοῦ καὶ μετοχίου τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπονομαζομένου, μὴ ἔχοντες οἱ μοναχοὶ ὅτι καὶ δράσειεν ἰδεήθησαν μοι, ἵνα ἀντὶ τῆς τοιαύτης γῆς τῆς καταποθείσης ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐπιδοθῆ πρὸς αὐτὸν ἕτερα ἀρόσιμος γῆ, ὅπως ἔχωσιν οἱ μοναχοὶ τὰ πρὸς ζωάρκειαν αὐτῶν, παρακελεύομαι σοι διὰ τῆς παρούσης μου γραφῆς, ἵνα ἐπιδώσεις πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τὴν καὶ Ὁξείαν Ἐπίσκεψιν τῆς Μακρινιτίσσης τὸ μονίδιον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ μοροβλύτου Δημητρίου τὸ σύνεγγος τοῦ χωρίου τῆς Μεγάλης, ἀμέτοχον δὲ ὄν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου χωρίου ἔκπαλαι καὶ ἐς δεῦρο, ὃ δὴ μονίδιον καὶ προσεκυρώθη οἰκείᾳ βουλή καὶ γνώμῃ καὶ προαιρέσει καὶ οἰκείῳ θελήματι παρὰ τοῦ κτήτορος ἐκείνου τοῦ μοναχοῦ κῆρ Διονυσίου εἰς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως ἔτι τῇ βίῃ περιόντος καὶ ἀποκαταστάσης τοῦ ἔχειν οἱ μοναχοὶ τοῦτο φοχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως ἔξω πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς. μὴ τινος τῶν ἀπάντων διατεινοντος

ἢ παρενοχλοῦντος τοῖς μοναχοῖς ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ τοῦτου τοῦ σόβουλον, ἀλλ' εἰς κυρίαν δεσποτείαν καὶ αὐθεντίαν κατέχωσι τοῦτο οἱ μοναχοὶ ὡς οἶα μετόχιον αὐτῶν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ὅπως καὶ οἱ μοναχοὶ οὐ παύσονται ὑπερεύχεσθαι τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως. ποιήσον οὖν, καθὼς σοι παρακαλεδομαι ἀντιστρέφας τοῖς διαλεφθεῖσι μοναχοῖς τὴν παροῦσάν μου γραφὴν δι' ἀσφάλειαν, ἵνα τῇ ἐμφανείᾳ ταύτης ἀποπέμπωνται καὶ ἀποκρούωνται καὶ ἀποσκορακίζωνται οἱ βουλόμενοι πειρᾶν καὶ ἐνοχλεῖν καὶ διασεῖν, καὶ λέγειν τι πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσά μου γραφὴ καὶ ἀπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς δι' ἀσφάλειαν μὴ νί σε π τ ε β ρ ί ω ἰ ν δ. ἐ ν δ ε κ α τ η ς.

Ὁ δεσπότης μὲν ὑπογέγραπται κάτω.

Πλὴν δοῦλος αὐτάδελφος.

Τοῦ καὶ κρατίστου καὶ κρατοῦντος Ἀδσόνων.

Παλαιολόγου Μιχαὴλ βασιλέως.

## XXII. Sine anno, mense augusto, ind. XI.

*Despota Ioannes Comnenus Palaeologus praedium domini Hilarionis et alias possessiones, quas monasterium Macrinittissae tenet in Almyro, eximit de tributis.*

Γραφὴ τοῦ δεσπότη τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου.

Ἐπεὶ τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης τῆς Ὁξείας Ἐπισκοπέως τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀρόγγου διακειμένης, τῆς καὶ ἐκ βάρρων ἀνεγερθείσης παρὰ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ υἱοῦ ἐκείνου, τοῦ περιποθῆτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου κῆρ Νικολάου Κομνηνοῦ τοῦ Μαλιασηνοῦ πρόσεισι παλαιγενῆ δικαιώματα καὶ πατριαρχικά σιγίλλια διαλαμβάνοντα ἔχειν αὐτὴν τε καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μετόχια ἐλευθερίαν παντοίαν καὶ ἀνενοχλησίαν, ὧν ἔστιν ἐν καὶ ἡ παρὰ τοῦ τοιοῦτου κτήτορος προσκυρωθεῖσα μονή, ἡ ἐν τῷ Ἄλμυρῳ διακειμένη καὶ ἐπιλεγομένη τοῦ κοροῦ Ἰλαρίωνος, οἱ δὲ δημοσιακῶς ἐνεργεῖντες τῇ τότε ὑπέθεντο τελεῖν ἐτησίως αὐτὴν μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐκεῖσε πτωχῶν καὶ ἀμπελουργῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημοσίου ὑπέρπερα εἶχουσι τρία διμοῖρον, ὡσαύτως δὴ ὑπέθεντο

καὶ ἕτερα ὑπέρπυρα δέκα εἰς τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα αὐτῆ ἀμπέλια ἐν τῷ Ἀλμυρῷ τοῦ Μορίβορι τὰ εἰς τὴν Μαγούβλαν μετὰ τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας τοῦ σωτήρος μου Χριστοῦ, ἀπὲρ δὴ καὶ ἐξεκόπησαν παρὰ τῶν δεσποτῶν ἐκείνων, τοῦ τε κυροῦ Μανουὴλ καὶ τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ, ἠδόκησε δὲ ἀρτίως ὁ παντοκράτωρ θεός, γενέσθαι τὴν τοιαύτην χώραν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας, παρακελεύσασθαι μένειν καὶ αὐθις ἀπαρασάλευτον τὴν τοιαύτην ἐκκοπήν τῶν δηλωθέντων εἴκοσι τριῶν διμοίρου ὑπερπύρων τοῦ μετοχίου τῆς εἰρημένης μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος καὶ τῶν δέκα ὑπερπύρων τῶν δηλωθέντων ἀμπελίων, ὥστε εἶναι τοὺς μοναχοὺς ἀνενοχλήτους πάντη καὶ ἀταράχους παρὰ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου καὶ κατέχειν αὐτοὺς τὸ τοιοῦτον μετόχιον, ὡς τὸ πρότερον κατὰ τὴν πραγματοποιημένην αὐτοῖς ἡμετέραν σεβαστοκρατορικὴν γραφὴν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ νῦν κεφαλατικεύων τὴν τοιαύτην χώραν, περιπόθητος γαμβρός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως, πανσέβαστος λογοθέτης τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητός μοι γαμβρός κῆρ Βασίλειος ὁ Μετρητόπουλος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν δημοσιακῶς ἐνεργήσοντες οὐκ ὀφείλουσιν ὄλως ὄχλησίν τινα παρεισάγειν τῇ εἰρημένῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἕνεκα τῶν δηλωθέντων ὑπερπύρων, ἀλλ' εἰάν αὐτὴν ἀνενόχλητον πάντη καὶ ἀδιάσειστον καὶ ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς ἐπερχομένης τῇ χώρᾳ διανομῆς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγέγονει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Μακρινιτίσσης τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα γραφὴ εἰς παντελῆ ἐλευθερίαν αὐτῆς καὶ ἀνενοχλησίαν μηνὶ ἀβγούστῳ ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης.

*Pasini, p. 346.*

XXIII. Sine anno, mense decembri, ind. XII.

*Despota Ioannes Comnenus Palaeologus iudet monasterio Maorinitissa eredi vicum Capraenam.*

Γραφὴ τοῦ δεσπότου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου.

Περιπόθητε γαμβρὲ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως, πανσέβαστε λογοθέτα τοῦ δρόμου καὶ περιπόθητέ μοι γαμβρὲ, κῆρ Βασίλειε Μετρητόπουλε, παρακελεύομαι σοί, ὡς ἂν πα-

ραδῶσαις τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήταρος τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως τῆς Μακρινιτίσεως τὸ χωρίον τὴν Κάπραιναι μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων τούτῳ δικαίων καὶ προνομίων, καθὼς κατεῖχε τοῦτο καὶ πρότερον καὶ ἐνέμετα ἀνενοχλήτως, τοῖς δ' ἔγε κατέχουσι τοῦτο Τρέκωσιν ἐπίδος ἐτέρωθι ἰσόποσον τοῦτου, ἤγουν τῷ Χριστοφόρῳ καὶ τῷ Παπανικολοπούλῳ· θέλημα γὰρ ἔχω κατέχεσθαι τοῦτο παρὰ τῆς μονῆς διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ ποιήσον οὕτω δι' ἀσφάλειαν, ἀντιστρέφας τῇ μονῇ καὶ τὴν παρούσαν μου γραφὴν. μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης.

#### XXIV. Siue anno, mense maio, ind. XIII.

*Despota Ioannes Comnenus Palaeologus statuit, ut vicus Capraena sit monasterii Macrinittissae.*

Γραφὴ τοῦ δεσπότη τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου.

Ἐπεὶ πρό καιροῦ δέδωκα διὰ γραφῆς μου πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὴν εἰς τὴν Δημητριάδα διακειμένην τῆς ὑπεραγίας μου δεσποίνης θεοτόκου τῆς Ὁσίας Ἐπισκέψεως καὶ ἐπονομαζομένης Μακρινιτίσεως τὸ ἐκεῖσε διακειμενον χωρίον τὴν Κάπραιναι, τὸ εἰς ὑπέρπυρα ποσοῦμενον πενήτηκοντα, ἕστερον δὲ ἐξητήσατο τὸ τοιαῦτον χωρίον Χριστόφορος ὁ Τρέκων καὶ ἐγένετο αὐτῷ περὶ τοῦτου γραφὴ ἡμετέρα, παρακελεύομαι αὐθις διὰ τῆς παρούσης μου γραφῆς κατέχεσθαι τὸ τοιαῦτον χωρίον ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως παρὰ τῆς δηλωθείσης μονῆς καὶ νέμεσθαι τοῦτο μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων αὐτῷ δικαίων καὶ προνομίων καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποφέρεισθαι πρόσοδον ἐφ' ᾧ καὶ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ περιπόθητός μοι ἐξάδελφος, ὁ δομέστικος κβρ Ἀλέξιος ὁ Καβαλλάριος ὑπειλεῖ παραδοῦναι τὸ δηλωθέν χωρίον πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν. εἰς ἀσφάλειαν γοῦν ἐγεγόνει καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα γραφὴ μηνὶ ματίῳ ἰνδικτιῶνος τρισκαίδεκάτης.



## XXV. Sine anno, mense decembri, ind. XIV.

Caesar Cononius Strategopolus confirmat donationem praedii S. Demetrii,  
factam monasterio Macrinitissae.

Γραφή τοῦ καίσαρος Κομνηνοῦ τοῦ Στρατηγο-  
πόλου.

Ἐπεὶ ὁ περιπόθητος ἀδελφός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν  
ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, ὁ πανευχεστάτος δεσπότης, προσή-  
λωσε τὸ μονίδιον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ μυρο-  
βλύτου Δημητρίου τὸ σῦγγος τοῦ χωρίου μου τῆς Μεγάλης εἰς τὴν  
μονὴν τῆς πανυπεράγνου καὶ θεομήτορος τῆς Ὁξείας Ἐπισκέψεως  
τῆς οὕτω πῶς ἐπικεκλημένης τῆς Μακρινιτίσσης· ἔγνωκα γὰρ ἀκρι-  
βῶς ὅτι καὶ ὁ ἐκ βάρων ἀνεγείρας τὸ τοιοῦτον μονίδιον τοῦ μεγαλο-  
μάρτυρος Δημητρίου εἰς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῆς Ὁξείας Ἐπισκέ-  
ψεως τῆς Μακρινιτίσσης προσήνεγκε τοῦτο, ὅπως κατέχωσι τοῦτο  
εἰς μετόχιον αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησε καὶ ὁ περιπόθητος ἀδ-  
ελφός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως ὁ  
πανευχεστάτος δεσπότης καὶ διωρίσατο τῷ τότε κεφαλατικέοντι  
ἐκείσε λαχοθέτῃ τοῦ δρόμου τῷ Μετρητοπούλῳ, ὅπως ποιήσῃ πρὸς  
τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Ὁξείας Ἐπισκέ-  
ψεως τῆς Μακρινιτίσσης καὶ παραδοτικὸν γράμμα, ὅπως κατέχωσι  
τὸ ἄνωθεν δηλοῦμενον μονίδιον εἰς μετόχιον ἕνεκα ψυχικῆς σωτη-  
ρίας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως καὶ νέ-  
μονται τοῦτο μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ προνομίων, ἐδεή-  
θησαν δὲ καὶ ἡμετέρου γράμματος εἰς κλείονα τούτων ἀσφάλειαν,  
ὅθεν καὶ πεποίηκα πρὸς αὐτοὺς τὴν παρούσαν ἡμετέραν γραφὴν καὶ  
οὐκ ὀφείλει τις τῶν ἡμετέρων ἀνθρώπων τῶν κατὰ καιροῦς ἐκείσε  
ἐνεργούντων τὸ κτήμα μου, ἢ ἄλλος τις παρεμποδίσαι αὐτοῖς ἢ ἐνοχλή-  
σαι ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ τούτων τῇ ἐμφανελεῖ τῆσδε τῆς γραφῆς  
μου τῆς δοθείσης τῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου δι' ἀσφάλειαν.  
μηνὶ δεκεβρίῳ ἐν δ. ιδ'. Ὁ καίσαρ ἐπέγραφεν ὡς δούλος κατο.

Καὶ θεὸς ἅμα χρηματίσας κατ' ἔθος τοῦ

XXVI. 6780—1271, mense septembri, ind. XV.

*Incolae vicii Dryanubaenae suscipiunt in se annum tributum, quod solvenda  
fundus Michaëlis Archontitzi, donatus monasterio Novae Petrae, ut id  
immune sit.*

[Ad acta privata haec praemittit conditor codicis:

Αἱ ἐκθέσεις τούτων προδρονται κατὰ τὴν τάξιν, οὐδὲν δὲ ᾤθη-  
μεν δεῖν καὶ τὰς σιγνογραφίας διεκτιθέσθαι καὶ τὰς τῶν μαρτύρων  
ὑπογραφὰς περιττὸν εἶναι δόξαντες τοὺς ἐν τοῖς κυρίοις καταγεγραμ-  
μένους κἀνταῦθα διεκτιθέσθαι, τὸ τῶν ὑποθέσεων δὲ μόνον διὰ παν-  
τὸς αὐταῖς λέξεσι διεγχαράξαι. δύνανται γὰρ τὸ ἀληθὲς τε καὶ βέ-  
βαιον παρασχεῖν καὶ ἐξ ἑαυτῶν μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ταῦτα τὸ ἰδ-  
ραῖον καὶ ἀσφαλὲς προσειλήφασιν.]

Ἡ καταθετικὴ ἐνυπόγραφος γραφὴ τῶν Δρυανου-  
βαινιτῶν.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-  
τος. ἡμεῖς οἱ ἅπαντες ἔποικοι τοῦ χωρίου τῆς Δρυανουβαίνης κοινῇ  
βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τὰς οἰ-  
κειὰς σιγνογραφίας πονηράμενοι τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλη-  
τον καταθετικὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποι-  
οῦμεν σὺν τοῖς παντοίοις κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν, ἐκου-  
σίως καὶ ἀβιάστως καθαρῶς καὶ ἀρραδιοῦργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐ-  
τοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ ἀρχοντι-  
κῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προ-  
θέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελή-  
σεως πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθη-  
τον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως,  
Ἄγγελον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν κῦρ Νικόλαον καὶ περιπόθητον  
σύμβιον σου καὶ περιπόθητον ἀνεψιῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν  
ἀδθέντου καὶ βασιλέως, Δοῦκαιναν Κομνηνὴν τὴν Παλαιολογίναν κῦ-  
ράν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνὴν, τὴν καὶ κτητόρισσαν χρηματίζουσαν  
τῆς εὐαγεστάτης πατριαρχικῆς γυναικειᾶς μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τι-  
μωμένης τοῦ τιμίου πανενδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ δι' ὧν  
πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα τῆς τῆς αὐτῆς μονῆς, καθὼς δηλω-

θήσεται. και γὰρ ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθέντες προεθυμήθητε οἱ ἀναγεγραμμένοι πανευγενέστατοι ὁμοζῶγοι ἐκ βάρων αὐτῶν ἀνεγεί-  
 ραι ἐν τῷ θέματι τοῦ χωρίου ἡμῶν τῆς Δρυανουβαίνης, τοποθεσία  
 δὲ τοῦ Ἀρχοντεῖου, γυναικείαν πατριαρχικὴν μονὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ  
 τιμίου Πανενδόξου προφήτου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ἥτις οὖν  
 θεῷ μέλλει γενέσθαι καὶ πολλῶν ψυχῶν φροντιστήριον, ἠθελήσατε  
 δὲ ἐξωνήσασθαι καὶ τὴν ὅλην στάσιν τοῦ Ἀρχοντεῖου Μιχαὴλ, τὴν  
 πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐνιαυτῶν παρ' αὐτοῦ νεμομένην λόγῳ τῆς τοιαύτης  
 μονῆς μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἀρχαίων καὶ δικαίων προνο-  
 μίων αὐτῆς, καθὰ καὶ ἐν τῷ πρατηρίῳ ἐγγράφῳ τῷ παρὰ τοῦ Ἀρ-  
 χοντεῖου Μιχαὴλ γεγονότι σαφέστερον δηλοῦνται, προσέκειτο δὲ τῇ  
 δηλωθείσῃ στάσει ἐτήσιον τέλος νομίσματα ὑπέρπυρα δύο καὶ κοκ-  
 κία ὀκτώ καὶ ἐπεὶ ἐμελλεν ἡ τοιαύτη ἅπασα στάσις ἀφιερωθῆναι  
 τῷ θεῷ παρ' ὁμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζῶγων καὶ εἰδότες, ὡς  
 τὸ ἅπαξ ἀφιερωθὲν τῷ θεῷ οὐ δουλοῦται, ἔνεκεν τούτου διεκρί-  
 θημεν καὶ ἡμεῖς πάντες οἱ ἀναγεγραμμένοι ἔποικοι τῆς Δρυα-  
 νουβαίνης, ὡς τὸ ἐπικείμενον τῇ διαληφθείσῃ στάσει ἐτήσιον  
 τέλος, δηλονότι τὰ δύο τρίτον ὑπέρπυρα μὴ ἐπικεῖσθαι καὶ τῇ  
 μονῇ, ἀλλὰ ἀτελῆ πάντη καὶ ἀκαταδούλωτον δεσπόζεσθαι τε καὶ  
 νέμεσθαι παρὰ τῆς μονῆς τὴν τοιαύτην ἅπασαν στάσιν· τοῦτο γὰρ  
 οὕτω ποιῆσαι διανοηθέντες καὶ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην ἡμῶν ἀγαθὴν  
 βουλήν προεθυμήθημεν ἐκτελέσαι καὶ ἰδοῦ διὰ τῆς παρουσίας ἐκου-  
 οῦ καὶ ἀμεταμελήτου καταθετικῆς ἡμῶν γραφῆς ἀναδεχόμεθα τὸ  
 δηλωθὲν ἐτήσιον τέλος καὶ προστιθέμεθα τοῦτο τοῖς ἡμετέροις ἐτη-  
 οῖσις ἀκροστέχοις, ὡς καὶ τοῦτο τελεῖσθαι παρ' ἡμῶν ἀναλόγως κατὰ  
 τὴν ἐκάστου ἰσχὺν καὶ τὴν μονὴν ἀνενόχλητον διατηρεῖσθαι ἔνεκεν  
 τῆς δόσεως τοῦ ἐτησίου τέλους καὶ βάρους, ἡγούν τῶν δύο τρίτον  
 ὑπερπύρων τὸ μὲν χάριν ψυχικῆς σωτηρίας ἡμῶν, τὸ δὲ διὰ τὴν  
 κατὰ θεὸν ἀγάπην, ἣν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ἡμῶν κεκτήμεθα πρὸς  
 ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζῶγους ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ κυβερνή-  
 σεως καὶ εὐεργεσίας, ἣν καθ' ἐκάστην ἔχομεν ἀφ' ὁμῶν καὶ οὐδέ-  
 ποτε τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ τις τῶν παντοίων  
 κληρονόμων καὶ διακατόχων ἡμῶν τολμήσειεν ἀπιθεῖν εἰς ἀναίρεσιν  
 τοῦ παρόντος καταθετικοῦ ἐγγράφου ἡμῶν μερικῶς ἢ καθόλου, εἰ  
 μὴ βούλεται τὰς ἀρὰς ἐπισπάρσασθαι τῶν τριακοντίων δεκαοκτῶ ἄγιων

θεοφόρων κατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἀνάθεμα ἐκ κυρίου θεοῦ προσκληρώσασθαι. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες καὶ καταθέντες καὶ τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον καταθετικὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον, ἵνα μὴ εἰσακουόμεθα, κἄν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν πολλάκις ῥηθεῖσαν μονὴν νομίσματα ὑπέρπορα λίτραν μίαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀνωθεν δηλουμένας ἀράς ἐπισπασόμεθα. ἐπεὶ δὲ ταβουλλαρίου ἀμοιρεῖ ἡ χώρα ἅπασα τῆς Δημητριάδος, διὰ παρακλήσεως ἡμῶν πάντων ἐγράφη τὸ παρὸν ἕφος διὰ χειρὸς τοῦ πανισρωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου, κοροῦ Μιχαήλ, μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος πεντεκαίδεκάτης ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὕδροηκοστῷ.

Ἄβτη καὶ ἡ καταθετικὴ ἔγγραφος καὶ ἐνυπόγραφος γραφὴ τῶν Δρουανουβαινιτῶν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

*Pasini, pag. 344.*

XXVII. 6780—1271, mense septembri, ind. XV.

*Zoë, filia Stephani Syropuli, vendit monasterio Novae Petras possessiones suas.*

Τὸ πρατήριον γράμμα Ζωῆς τῆς Συροπουλίνης.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ζωὴ ἡ θυγάτηρ μὲν τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου Στεφάνου τοῦ Συροπόλου, γυνὴ δὲ χρηματίσασα τοῦ ἀποβεβιωκότου ἐκείνου Ἰωάννου τοῦ Μελαχρηνοῦ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τὸν τόπον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκείᾳ χειρὶ ἐντυπωσαμένη τὸ παρὸν ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς καὶ ἀπλανοῦς καὶ ἀρραδιούργου διαπράσεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον μου τίθημι καὶ ποιῶ σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει μου καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις μου ἐκούσιως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ χλεύης

ἡ βίαις ἢ ἐρραδιουργημένου σκοποῦ ἢ συναρπαγῆς ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, οὐκ προθυμία μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῳ προθέσει καὶ μετὰ μεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκραισιτάτης τῆς σταθιρότητος ἀποβαλλομένη καὶ ἀποταττομένη ἐκ συμφώνου μου ὁμολογίας καὶ ἐπερώτησεως μὴ μόνον πάσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν καὶ γυναικείαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην τὴν τοῦ τοῦ νόμου καὶ φάκτου ἀγνοίαν, τὸ βελιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναῖξιν προσβοηθοῦν τὴν μετὰ διετίαν ἐπερώτησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετὰμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετὰμελῳ μετὰμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην μοι ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐρηρειομένου καὶ ἀκραδάντου πρατηρίου ἐνυπογράφου ἐγγράφου μου πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε πανευγενέστατον Ἀγγελὸν Κομνηνόν, κῆρ Νικόλαον τὸν Μαλιασηνόν, τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ τὴν περιπόθητον σύμβιον σου καὶ περιπόθητον ἀνεψιὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, τὴν Κομνηνὴν Δούκαιναν Παλαιολογίναν κυρὰν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνὴν, τὴν καὶ κτητόρισαν χρηματίζουσαν τῆς παρ' ὑμῶν οὐκ θεῶν ἀνεγερθισομένης εὐαγεστάτης πατριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ τι τοῦ πανενδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτισοῦ Ἰωάννου τῆς Νέας Πέτρας καὶ δι' ὑμῶν τῶν ὁμοζύγων πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν πατριαρχικὴν γυναικείαν μονὴν τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς παρακατιῶν ὁ λόγος δηλώσει σαφέστερον· καὶ γὰρ ἐπειδὴ μονογενῆς καὶ πτωχῆ καὶ ἐξητονημένη καὶ ἄπαις κατελείφθη καὶ μὴ ἔχουσα ποδὲς τὴν κεφαλὴν κλίνας, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ὑστερουμένη, ἔγνω δὲ καὶ εἶδον ὡς ὅτι σὺ ἡ πανευγενεστάτη Κομνηνὴ Δούκαινα Παλαιολογίνα ἢ Μαλιασηνὴ κυρὰ Ἄννα ὀδηγηθεῖσα ἐκ θεοῦ ἠβουλήθη ἐκ βάθρων αὐτῶν φροντιστήριον γυναικείας πατριαρχικῆς μονῆς ἀνεγείραι εἰς ὄνομα τιμωμένον τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας, ὃ δὴ καὶ οὐκ θεῶν δι' ὀλίγου μέλλεις ἀπαρτίσαι, κατέφυγον εἰς τὴν κηδεμονίαν καὶ ἐπικουρίαν τῆς ἀντιλήψεώς σου μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς καὶ ἐδεήθη τῆς φιλοχρίστου σου ψυχῆς ὡς ἐξωνήσασθαι ἐπὶ παντελεῖ διαπράξει τὴν πάσαν καὶ παντοίαν μου στάτιν τὴν γονικόν μου

διαφέρουσιν μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἀρχαίων καὶ δικαίων  
 προνομίων ἀδίκης, καθὼς καὶ παρ' ἐμοῦ νέμεται τε καὶ δεσπόζεται,  
 τὴν ἐν τῷ θέματι τῆς Ἀρναουβαίνης διακειμένην, ἥτις δὴ στάσις  
 κέκτηται ἀμπελῶνα μετὰ τοῦ σύνεγγυς αὐτῷ ἀμπελοχωραφίου, περι-  
 βολίου καὶ ἕτερα τρία χωράφια τμήματα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Πα-  
 λατίων καὶ ἕτερον χωράφιον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πλατίου Λίθου  
 καὶ ἕτερα δύο ἀμπελίτζα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἀρναουβαίνης πλη-  
 σιον τοῦ θεοσεβαστάτου ἱερέως καὶ ἐξάρχου κῆρ Βασιλείου τοῦ Βα-  
 ρυβαστάτου καὶ τῆς Κορμοκοκαίνης καὶ δένδρον συκαμινέαν πλη-  
 σιον τοῦ Σκαρπαγγέλου καὶ οἰκήματα δύο, ἐν οἷς τὴν καταμονὴν  
 ποιῶμαι, ἔχοντα ἔσωθεν καρῶνια καὶ βάρνα· κοινολογούμενοι γοῶν  
 μετὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου περὶ τοῦ τιμήματος τῆς δηλωθείσης ὅλης  
 μου στάσεως, περιστήσαμεν τὸ ὅλον τίμημα ἐξ ἀρεσκείας μου τῆς  
 ἀναγεγραμμένης Ζωῆς εἰς νομίματα ὑπέρπυρα πέντε, τὸ δ' ὑπέρ-  
 πλεον τούτων, εἰ καὶ κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον ὑπερ-  
 βαίνει, ἀποχαρίζομαι σοι τοῦτο ἀπλῶ καὶ ἀμεταμελήτῳ τῷ τρόπῳ  
 κἂν ὅσον ἄρα καὶ ἔστιν, ἐπεὶ περ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεῖσα κατεδέξω καὶ  
 ὑπεσχέθης μοι μετὰ τὴν ἀπάρτισιν τῆς δηλωθείσης σου ἀγίας μονῆς  
 τοῦ Προδρόμου εἰσαῆαι με ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἄνευ τινὸς δόσεως  
 καὶ προσενέξεως καὶ ἀποκείραι με ἐν αὐτῇ καὶ ἔχειν με τὸ ἅπαν  
 μου ἀδελφάτον, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ πάσαι μοναχαὶ τῆς τοιαύτης  
 μονῆς, δι' ὅλης μου τῆς βιοτῆς· εἰ δέ γε καὶ πρὸ τῆς παντελοῦς  
 ἀπαρτίσεως ταύτης συμβῆ μοι τὸ τοῦ θανάτου κοινὸν χρέος, μέλλω  
 ἀποκαρῆναι καὶ κηδευθῆναι καὶ ἐνταφιασθῆναι καὶ μνημονευθῆναι  
 διὰ παντοίας ἐξόδου τῆς ἀντιλήψεώς σου. ἃ δὴ νομίματα ὑπέρπυρα  
 πέντε καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ, τοῦ περι-  
 ποθητοῦ συζύγου σου, δεξαμένη εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἀληθῶς καὶ  
 δίχα ἀναγυρίας οἰασθήτινος ἐνώπιον τῶν ὑπογραφάντων καὶ σιγνο-  
 γραφησάντων κάτωθεν μαρτύρων, παραδέδωκα καὶ ἐγὼ ἀπεντευθεν  
 καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν διηγορευμένην ὅλην μου στάσιν, καθὼς  
 ἀνωτέρω ὀνομαστί δεδήλωται, ἣν δὴ ὅλην στάσιν καὶ καθέξετε σὺν  
 τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς κατὰ τελείαν νομὴν καὶ δεσποτείαν  
 ἀτελεῆ πάντῃ καὶ ἐλευθέραν καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως, τέλους καὶ βάρ-  
 ρους, ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀδιασειστος. εἰ δέ τις τῶν καθ' αἶμα  
 μοι προσγενῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρωθεν ἢ καὶ τῶν ἀλλοτρίων



ποτέ τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τολμήσει διασεῖσαι ἢ παρενοχλῆσαι τὴν δηλωθεῖσαν εὐαγεστάτην μονὴν ἐπὶ τῇ διαλειφθείσῃ στάσει μερικῶς ἢ καθόλου μὴ μόνον τὰς ἀρὰς ἐπισπάσεται τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐμοῦ λόγους ὑφέξει ἐν τῷ πανδήμῳ καὶ ἀδεκάστῳ βήματι ὀπηνίκα τῶν ἀνθρώπων καὶ λόγοι καὶ πράξεις εὐθύνονται, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθήσεται πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, νομίματα ὑπέρπυρα λίτραν μίαν καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον πρὸς τῷ καὶ αὐθις ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν πρατήριον μετὰ καὶ τὴν τοῦ προστίμου καταβολὴν, τοῦ ἕφους γραφέντος διὰ παρακλήσεως τῶν ἀμφοτέρων μερῶν διὰ χειρὸς τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου, κυροῦ Μιχαήλ, διὰ τὸ μὴ εἶναι ταβουλλάριον ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Δημητριάδος, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτικῶνος πεντεκαίδεκάτης ἔρει ἑξακισχιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ.

Καὶ τοῦτο γράμμα πρατήριον Ζωῆς τῆς δηλωθείσης, γεγονὸς πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας.

*Rasini, p. 347.*

XXVIII. 6780—1271, mense septembri, iud XV.

*Michaël Archontitzes vendit monasterio Novae Petrae possessionem suam.*

Τὸ πρατήριον γράμμα τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαήλ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μιχαήλ ὁ Ἀρχοντίτζης καὶ Μαρία ἡ τοῦτου σύμβιος, ἔτι δὲ καὶ ἡμεῖς αἱ γνήσιοι τούτων παῖδες ἀμφοτέροι κοινῇ γνώμῃ, βουλῇ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐγχαράξαντες τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς, εὐλικρινοῦς καὶ ἀπλανοῦς διαπράσεως ἐκούσιον καὶ ἀμεταμέλητον καὶ οἰκειοθελὲς ἐνοπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν αὐτὸ παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν ἐκουσίως καὶ ἀβλαστῶς, καθαρῶς καὶ ἀρραδιοῦργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ Χλεῦης ἢ ἀπάτης ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προ-

Θουρία δὲ μάλλον ἀπάσῃ, δλοφύχῃ προθέσει καὶ μετὰ μεμεριμνημένου καὶ  
 ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκεραιστάτης τῆς σταθιρότητας καὶ  
 ἀπλῶς εἰπεῖν, μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀπο-  
 βαλλόμενοι καὶ ἀποτατιτόμενοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ  
 ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πάσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν  
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετὰμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τιχτομένην ἡμῶν  
 ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος ἐρηρσιμένου καὶ ἀκραδάντου  
 ἐνοπογράφου ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ  
 καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, τὸν πανευγενέστατον Κομ-  
 νηνὸν Ἄγγελον, κῆρ Νικόλαον τὸν Μαλιασηνὸν καὶ διὰ σοῦ πρὸς  
 τὴν περιπόθητον σύμβιον σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιὰν τοῦ κρα-  
 ταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, Δουκαϊναν Παλαιο-  
 γίναν τὴν πανευγενεστάτην Κομνηνὴν κυρὰν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνὴν  
 καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ἔλρον γένος καὶ μέρος καὶ αὐτοὺς τοὺς κλη-  
 ρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν παρ' ὑμῶν ἐκ βάθρων  
 αὐτῶν ἀνεγερθησομένην μονὴν τοῦ τιμίου πανενδόξου προφήτου Προ-  
 δρόμου δηλονότι τῆς Νέας Πέτρας, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ  
 ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὀδηγηθέντες οἱ ἀναγεγραμμένοι πανευγενέστατοι  
 ὁμόζυγοι προεκρίνατε καὶ ἐβουλήθητε ἕνεκεν φυγικῆς ὑμῶν σωτη-  
 ρίας καὶ μνημοσύνου διηγενοῦς καὶ διαιωνίζοντος τῶν αἰοιδίμων καὶ  
 τρισμακαριωτάτων καὶ εὐγενεστάτων γεννητόρων ὑμῶν ἐκ βάθρων  
 αὐτῶν ἀνεγεῖραι ταύτην τὴν μονὴν εἰς δοξολογίαν τοῦ κυρίου καὶ  
 θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ θέματι τῆς Δρουανοβαίνης, ἠρέθητε δὲ ἀνεγεῖραι  
 ταύτην ἐν τῷ τοπίῳ τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Ἀρχοντίτζη διὰ τὸ φιλή-  
 συχον καὶ πάντη ἀναχωρητικὸν τοῦ τόπου, ἵνα μὴ σκινδαλμὸς γίνη-  
 ται ταῖς μοναχαῖς ταῖς μελλούσαις ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ κατοικῆσαι,  
 εἴρατε δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀναγεγραμμένους ὁμοζύγους νεμομένους πρὸ  
 ἐνιαυτῶν ἤδη πολλῶν τὴν τοῦ δηλωθέντος τοπίου στάσιν τὴν καὶ  
 ὀνομαζομένην τοῦ Ἀρχοντίτζη, ἐξ ἧς εὐδὲ τὴν τοχοῦσαν σονεισφορὰν  
 εἶχομεν (ἀπρόσοδον γὰρ πάντη καὶ ἀτημέλητον ἦν), εἰ μὴ καὶ μόνον  
 εἰς κάθισιν ἡμῶν χρηματίζουσαν, οὐκ ἠθέλησατε ταύτην κατακρα-  
 τῆσαι ὡς κύριοι καὶ δεσπόται ἡμῶν, ἐπεὶ καὶ ἀπεχαρίσθη ὑμῖν παρὰ  
 τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως ἡ ἅπασα χώρα  
 τῆς Δρουανοβαίνης, ὡς γονικόθεν σοι διαφέρουσα τῷ πανευγενεστάτῳ  
 Κομνηνῷ ἀλλ' ὡς φύσει δικαιοτάτοι καὶ φιλόχριστοι ὄντες ἠθέλησατε

ὡς ἀλλότριοι καὶ παρεπίδημοι ἀπ' ἡμῶν ἐξωνήσασθαι ταύτην. ἰδόν-  
 τες οὖν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐδιάκριτον καὶ ἐλεήμονα καὶ ἀγαθὴν γνώμην  
 καὶ προαίρεσιν ὑμῶν καὶ ὅτι ἐπεὶ ἀνεγέρσει θείας καὶ σεβασμίας  
 μονῆς προεκρίθητε τὴν δηλωθεῖσαν στάσιν ἡμῶν ἐξωνήσασθαι, παρ-  
 ενθὸς καὶ ἐκ πρώτης ὑμῶν ἐρωτήσεως συνήλθομεν τῷ θελήματι  
 ὑμῶν ἐνώπιον καὶ τῶν κρείττωνων ὄλων ἐποίκων τῆς Δρουνουβαίνης,  
 ἱερωμένων τε, μεγαλότων καὶ λαϊκῶν καὶ ὅπερ ἂν ἡμεῖς μετὰ πολλῆς  
 τῆς σκέψεως καὶ συντηρήσεως ἐξηγήσαμεν ἀπ' ὑμῶν χάριν παντελοῦς  
 διαπράξεως τῆς τοιαύτης ὄλης ἡμῶν στάσεως, δηλονότι νομίσματα  
 ὑπέρπυρα δώδεκα, ἐξενεγκόντες παραυτίκα ἀπὸ τοῦ κιβωτίου ὑμῶν  
 δεδώκατε ἡμῖν τὰ τοιαῦτα δώδεκα νομίσματα ὑπέρπυρα σῶα καὶ  
 ἀνελλιπῆ ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναργυρίας οἰασθῆτινος ἐνώπιον καὶ τοῦ  
 ἱερωτάτου ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ Δημητριάδος καὶ  
 Ἄλμυροῦ, κυροῦ Μιχαήλ, καὶ πάντων τῶν κατωθεν ὀφειλόντων δι'  
 ὑπογραφῶν καὶ συγνογραφῶν αὐτῶν βεβαιῶσαι τὸ παρὸν ἡμῶν ἐνου-  
 πόγραφον ἔγγραφο, ἃ δὴ δώδεκα ὑπέρπυρα καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν  
 σου, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ, εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας λαβόν-  
 τες κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον, ὡς δεδηλωται, παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς  
 ἀπεντεῦθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους  
 ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὸ ὄλον μέρος καὶ γένος ὑμῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς  
 παντοίους κληρονόμους καὶ διαδόχους ὑμῶν καὶ πρὸς τὴν παρ' ὑμῶν  
 σὺν θεῷ ἀνεγερθῆσομένην μονὴν τοῦ Προδρόμου τὴν πᾶσαν καὶ παν-  
 τοίαν στάσιν ἡμῶν τὴν τοῦ Ἀρχοντίτζη ἀτελῆ πάντη καὶ ἐλευθέραν  
 καὶ χωρὶς τινος τέλους καὶ δόσεως μετὰ πάντων καὶ παντοίων τῶν  
 ἀρχαίων καὶ δικαίων καὶ διονομιῶν αὐτῆς, ἡγοον γῆς ὄρεινης, πε-  
 δεινῆς, νομαδιαίας, νομῆς ὕδατος τοῦ μύλου, ἀροσίμου γῆς, δένδρων  
 ὀπωροφόρων καὶ ἀμπελωνος ὀλιγοστοῦ ἀτημελήτου καὶ ἐτέρων παν-  
 τοίων δικαίων τῶν διαφερόντων ἐξ ἀρχῆθεν τῇ τοιαύτῃ στάσει, ἣν  
 δὴ στάσιν καὶ ὀφείλετε κατέχειν οἱ πανευγενεστάτοι ὁμοζυγοὶ σὺν  
 τοῖς παντοίοις κληρονόμοις ὑμῶν καὶ σὺν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης  
 μονῆς τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἀτελῆ πάντη καὶ ἐλευθέραν  
 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται, κυ-  
 ρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως, ἡμεῖς δὲ οἱ ἀναγεγραμμένοι  
 ὁμοζυγοὶ σὺν τοῖς παισὶν ἡμῶν καὶ τοῖς παντοίοις κληρονόμοις καὶ  
 διαδόχοις ἡμῶν ὀφειλομεν εἶναι ξένοι καὶ ἀλλότριοι τῆς νομῆς καὶ

δεσποτείας τῆς δηλωθείσης ὅλης στάσεως καὶ εὐδαίς τοῦ παντός γένους καὶ μέρους ἡμῶν ἢ ἀλλότριος ἢ αὐτόχθων ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τολμήσει διασεῖσαι ἢ πανενοχλήσαι τὸ μέρος ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων ἢ τὴν πολλακίς διαληφθεῖσαν μονὴν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἐπὶ τῇ νομῇ καὶ κατοχῇ τῆς δηλωθείσης ὅλης στάσεως, εἰ μὴ βούλεται τὰς ἀρὰς ἐπισπάσασθαι τῶν τριακοσίων διωκαδέκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τὴν τοῦ Ἰουδα ἀγχόνην ἀσκληρώσασθαι. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες καὶ συμφωνήσαντες, ὡς καὶ τὰ δώδεκα ὑπέρπουρα λαβόντες καὶ τὸ παρὸν ἐνοπόγραφον ἔγγραφον, πρατήριον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον, ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα, κἀν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίματα ὑπέρπουρα ἑκατὸν καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον, τοῦ ἕτους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ τιμιωτάτου χαριυφόλακος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Δημητριάδος μηνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. πεντεκαίδεκάτης ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσι[οστῷ ἑγδοηκοστῷ] . . . . .

λιτράς οἱ ἐπιγνη[σίαις θυγατράσι] γαμβροὶ χρηματίζοντες τῶν ἀναγεγραμμένων ὁμοζύγων ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἕτους τὰς οἰκίας σιγνογραφίας ποιησάμενοι, καταδεχόμεθα καὶ κατατιθέμεθα καὶ στέργομεν καὶ ἐκικυροῦμεν σὺν τοῖς παντοίοις κληρονόμοις ἡμῶν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον, ὡς τῇ οἰκίᾳ θελήσει καὶ βουλῇ τῇ ἡμετέρᾳ γεγονός, τῆς παρούσης προσθήκης ἰσχυροῦσης τῷ ἀνωτέρῳ πρασίμῳ μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις.

Οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαὴλ πρατήριον τὸ πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου . . . . .

#### XXIX. 6780—1271, mense novembri, ind. XV.

*Michaël Martinus et familia eius vendunt Nicolao Comneno Maliaseno vineam in Belestino.*

Πρατήριον Μιχαὴλ τοῦ Μαρτίνου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μιχαὴλ ὁ Μαρτίνος καὶ Ἄννα ἡ τούτου σύζυγος καὶ Εἰρήνη καὶ

Ἐλένη, αἱ γνήσιαι θυγατέρες αὐτῶν κοινῆ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕψους τοῦς τόπους τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπωσάμενοι τὸ παρὸν ἔκουσιον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράξεως ἐνυπόγραφον ἔγγραφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διακατόχοις ἡμῶν ἔκουσιως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔχ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ βίας ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προθέσει καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι κοινῶς μὲν οἱ ὁμόζυγοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως πᾶσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτεῖαν καὶ ἀγροικίαν, ἰδικῶς δὲ ἐγὼ ἢ Ἄννα ἀποβάλλομαι πᾶσαν καὶ παντοίαν γυναικείαν ἀσθένειαν καὶ ἀπάτην, τὴν μετὰ διατίαν ἐπερωτήσιν καὶ αὐτὸ τὸ βελλιάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξὶ προσβοηθοῦν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν καὶ τὴν περιπόθητον σύζυγόν σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιᾶν τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίναν κορὰν Ἄνναν Κομνηνὴν τὴν Μαλιασηνὴν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἀνεγερθησομένην σεβασμίαν μονὴν πατριαρχικὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἄγαν στενοχωρίας καὶ πτωχείας ἡμῶν τῆς προσγενομένης ἡμῖν ἐκ τῆς πολυχρονίου κοσμικῆς σιτοδείας κατηντήσαμεν εἰς παντελεῆ ἀπορίαν ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ἀνάγκαίας τροφῆς ὑστερεῖσθαι, κἀντεῦθεν κινδονεούμεν λιμαγχονηθῆναι σὺν τοῖς ἀνηλίκοις παισὶν ἡμῶν, διέγνωμεν ὡς ἐπὶ παντελεῖ διαπράσει ἐκποιήσασθαι τὸ γονικὸν μου τῆς Ἄννης ἀμπέλιον τὸ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναρέαν μίαν ἀλμυριωτικὴν τὸ πλησίον Νικολάου τοῦ Βέρδα, τοῦ ἐμοῦ μὲν τοῦ Μιχαὴλ γυναικαδέλφου, ἐμοῦ δὲ τῆς Ἄννης ἀδελφοῦ καὶ πλησίον τοῦ Τριακονταφόλλου, κρείσσον ἡγήσαμένης μου τῆς Ἄννης ἐκποιήσασθαι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ καὶ διὰ τοῦ τιμῆ-

ματος τούτου θρέφαι και ἡμᾶς αὐτοὺς και τὰ ἀνήλικα ἡμῶν τέκνα. τοῦτο γοὺν οὕτω ποιῆσαι διανοηθέντες προσήλθομεν ὑμῖν τοῖς πανευγενεστάτοις ὁμοζύγοις μετὰ παρακλήσεως ὅτι πολλῆς και περὶ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου δεδώκαμεν εἰδῆσιν· και ἐπει εὖρομεν ὑμᾶς ἐτοιμοὺς πρὸς τὴν ἡμετέραν γνάμην, θέλοντας ἐξωνήσασθαι τοῦτο λόγῳ τῆς, ὡς εἴρηται, εὐαγεστοτάτης ατριαρχικῆς μονῆς ὑμῶν τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς Νεᾶς Πέτρας και κοινολογοῦμενοι ἀμφοτέρω ἐνώπιον και τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος και Ἀλμυροῦ και πρωτοσυγκέλλου, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Παναρέτου, και τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεστίνου και ἐτέρων τινῶν λαϊκῶν προσώπων περὶ τοῦ τιμήματος τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου περιστήσαμεν τὸ τοῦτου τίμημα ἐξ ἀρεσκείας και ἀμφοτέρων ἡμῶν τῶν μερῶν εἰς νομίματα ὑπέρπυρα δέκα, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτου ἀποχορίζομεθα ἀπλῶ και ἀμεταμελήτῳ τῷ τρόπῳ τῆ δηλωθείσῃ τοῦ Προδρόμου μονῆ καὶ ὅσον ἄρα και ἔστιν, εἰ και τὸ διπλάσιον κατὰ πολὺ ὑπερβαίνει. ἂ δὴ δέκα νομίματα ὑπέρπυρα ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ Κομνηνοῦ λαβόντες εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐνώπιον τοῦ τε ἀρχιερέως και τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτύρων σῶα και ἀνελλιπῆ, ἀληθῶς και δίχα ἀναργυρίας οἰασθήτινος παραδεδώκαμεν και ἡμεῖς ἀπεντεῦθεν και ἀπὸ τῆς σήμερον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους και πρὸς τὸ ὅλον μέρος και πλήρωμα τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Προδρόμου τὸ, ὡς εἴρηται, ὅλον ἀμπέλιον ἡμῶν, δηλονότι τὴν μίαν ὀλοκοτιναραίαν, ὃ δὴ ἀμπέλιον και καθέξετε σὺν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν και εἰς τὸ ἐξῆς και μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται, κυρίως, αὐθεντικῶς και ἀνεπικωλύτως και ἄτερ τινὸς δόσεως τέλους και βάρους, ποιῶντες ἐπ' αὐτῷ ὅσα βουλής και θελήσεως ἔχετε και ὅσα οἱ θεοὶ και φιλευσεβεῖς νόμοι ἐκκεχωρήκασιν ποιεῖν τοὺς οἰκείους νομοῖς και δεσπότας ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν πράγμασι, μὴ παρά τινος τοῦ παντός γένους και μέρους ἡμῶν ἢ ὡς εἴρηται δηλωθεῖσα μονῆ τοῦ Προδρόμου εὐροῦσα τὸν τοχόντα διασεισμόν ἢ ὄχλησιν ἢ ἐπηρεϊάν τιναν ἐπὶ τῷ διηγορευμένῳ ἀμπελίῳ. οὕτως οὖν ἀρεσθέντες και συμφωνήσαντες ὡς και τὰ διηγορευμένα δέκα ὑπέρπυρα λαβόντες ἐπ' ὄψεσι τῶν κάτωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων και τὸ παρὸν ἡμῶν ἔγγραφον ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ κα-



θόλου, μὴ μόνον ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα καὶ ἐὰν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίματα ὑπέρορα τριακονταεξί, καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ διαφέρον, τοῦ ὄρους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς τοῦ πανευλαβεστάτου ἀναγνώστου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ραγκαβῆ καὶ ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος πεντεκαίδεκάτης, ἔτσι ἑξακισχιλιοσὶ τῷ ἑπτακοσιοσὶ τῷ ἑξήκοντοσὶ τῷ.

Ὅτως ἔσχε καὶ τὸ τοῦ Μαρτίνου πρατήριον ἔγγραφο, ὃ γέγονεν ἐπὶ ἀμπελίῳ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ τιμίου Προ[δρόμου τῆς Νέας Πέτρας].

XXX. 6780—1271, mense novembri, ind. XV.

*Nicolaus Bardas vendit monasterio Novae Petrae vineam in Belestino.*

Τὸ πρατήριον τοῦ Βάρδα Νικολάου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νικόλαος ὁ Βάρδας ἀνωθεν τοῦ παρόντος ὄρους τὸν τύπον τοῦ ζωγράφου καὶ προσκονητοῦ σταυροῦ οἰκείᾳ χειρὶ ἐντυπωσάμενος τὸ παρὸν ἑκοσίον καὶ ἀμεταμέλητον τῆς καθαρᾶς, φανερᾶς διαπράξεως ἐνοπόγραφον ἔγγραφον μου εἶδημι καὶ ποιῶ σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει μου καὶ αὐτοῖς τῶν κληρονόμοις καὶ διακατόχοις μου ἑκοσίως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας ἢ συναρπαγῆς ἢ περιγραφῆς ἢ παραγραφῆς σὺν . . . . . πολλῆς μου τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως ἀποβαλλόμενος καὶ ἀποεατόμενος ἐκ συμφώνου μου ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πάσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν καὶ ἀπάτην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετᾶμελον καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μετᾶμελῳ μετᾶμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἀγωγὴν εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἔγγραφου μου πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους τὸν τε περικόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου, καὶ βασιλέως, κύρ Νικόλαον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν, καὶ τὴν περικόθητον σύμβιον σου τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιᾶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου

ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Παλαιολογίαν κορὰν Ἄγγαν  
 Κομνηνὴν τὴν Μαλιασηνὴν, καὶ δι' ὧν πρός τὴν παρ' αὐτῆς ἀνε-  
 γερθησομένην σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμέ-  
 νην τοῦ τιμίου πανευδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας καὶ πρός τὸ  
 ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα ταύτης, καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ  
 ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς προσόδου μοι στενοχωρίας καὶ πτωχείας καὶ γυ-  
 μνότητος εἰς τὸν παρόντα ἐμπερίστατον καιρὸν ἠθέλησα ἐκποιήσασθαι  
 ἐπὶ διακράσει πάντεσι τὸ παρ' ἐμοῦ νεμόμενον καὶ δεσποζόμενον  
 γονικόν μου ἀμπέλιον τὸ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον  
 τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναραίαν ἀλμυρωτικὴν μίαν, τὸ πλησίον τοῦ  
 γαμβροῦ μου Μιχαὴλ τοῦ Μαρτίνου, ὡς ἂν διὰ τοῦ τιμήματος τού-  
 του ἐξωνήσωμαι βούν ἀροτήρα καματηρόν καὶ ἐργάζωμαι δι' αὐτοῦ  
 καὶ κατασπέρω, εἴ τι ἰσχύσω, ἀλλὰ καὶ τὴν γύμνωσίν μου σκεπάσω,  
 καὶ ἐπεὶ ἔγνω, ὡς θέλημα καὶ βουλήν ἔχετε οἱ κύριοί μου οἱ παν-  
 ευγενέστατοι ὁμοζύγοι ἐξωνήσασθαι ἀμπέλια λόγῳ τῆς παρ' ὧν,  
 ὡς εἴρηται, ἀνεγερθησομένης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Νέας Πέτρας,  
 κατὰ τοῦτο προσῆλθον ὑμῖν καὶ δέδωκα εἰδῆσιν περὶ τῆς ἐκποιήσεως  
 τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου μου, καὶ ἐπεὶ εἴρομεν ὑμᾶς τοὺς πανευγε-  
 νεστάτους ὁμοζύγους ἐτοίμους πρός τὸ ἐμοὶ ἐφετόν, εὐθέως ἐκοινο-  
 λογησάμεθα καὶ περιεστήσαμεν ἐξ ἀρεσκείας καὶ θελήσεώς μου τὸ  
 τίμημα τοῦ δηλωθέντος ὅλου ἀμπελίου μου εἰς νομίματα ὑπέρπορα  
 ἑννέα, καὶ ἀφ' ὧν τῶν πανευγενεσιάτων ὁμοζύγων εἰς τὰς ἡμετέρας  
 χεῖρας δεξάμενος κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναρτο-  
 ρίας οἰαοδῆτινος, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτου ἀποχαρίζομαι τῇ μονῇ  
 ἀπλῶ καὶ ἀμεταμελήτῳ τῷ τρόπῳ, κἄν ὅσον ἄρα καὶ ἐστίν, εἰ καὶ  
 κατὰ πολὺ τὸ διπλάσιον ὑπερβαίνει, παραδέδωκα καὶ ἐγὼ ἀπεντεῦθεν  
 καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον πρός ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους  
 καὶ πρός τὴν ὑμετέραν πατριαρχικὴν μονὴν τὸ, ὡς εἴρηται, ὅλον ἀμ-  
 πέλιόν μου, δηλονότι τὴν μίαν ὀλοκοτιναραίαν, ἡ δὲ ἀμπέλιον καὶ  
 καθέξετε σὺν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ  
 μέχρις ἂν τὸ πᾶν περιίσταται κυρίως, αὐθεντικῶς καὶ ἀνεπιχωλύτως  
 καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως τέλους καὶ βάρους, ποιῶντες ἐπ' αὐτῷ, ὅσα  
 βουλή καὶ θελήσεως ἔχετε καὶ ὅσα οἱ θεῖοι καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι  
 ἐκκεχώρηκασιν ποιεῖν τοὺς οἰκεῖλους νομῆς καὶ δεσπότης ἐπὶ τοῖς  
 ἑαυτῶν πράγμασι, μὴ παρὰ τινος τοῦ παντός γένους καὶ μέρους μου

ἢ, ὡς εἴρηται, δηλωθεῖσα μονὴ τοῦ Προδρόμου εὐρουσα τὸν τυχόντα διασεισμόν ἢ ὑχλήσιν ἢ ἐπήρειάν τινα ἐπὶ τῷ δηλωθέντι ἀμπελίῳ. οὕτως οὖν ἀρυσθεὶς καὶ συμφωνήσας καὶ τὰ διηγορευμένα ἐννέα ὑπέρπυρα λαβὼν ἐπ' ὄψεσι τῶν κάτωθεν ὑπογραφόντων μαρτύρων καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφόν μου ἐξεθέμην, ὕπερ εἰ τολμήσω ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου, μὴ μόνον οὐδὲ μὴ εἰσακούωμαι, κἂν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσω, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθήσομαι πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν νομίματα ὑπέρπυρα τριακονταεξ καὶ πρὸς τὸ δημόσιον τὸ διαφέρον, τοῦ ἕφους γραφέντος προτροπῇ ἐμῇ διὰ χειρὸς τοῦ πανευλαβεστάτου ἀναγνώστου κδρ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥαγκαβῆ καὶ ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ μηνὶ νοεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος πρώτης, ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακισιοστῷ ὀγδοηκοστῷ. εἰ καὶ ἄνωθεν κατὰ λήθην ἐγράφη, ὡς ὅτι ἐννέα νομίματα ὑπέρπυρα ἔλαβον ἀφ' ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων ὑπὲρ τοῦ τιμήματος τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου τῆς μιᾶς ὀλοκοτιναραίας τῆς καὶ διαιρουμένης εἰς δύο τμήματα, ἀλλ' οὖν δέκα νομίματα ὑπέρπυρα ἔλαβον καὶ ἐγὼ ἀφ' ὑμῶν, ὡς καὶ ὁ γαμβρός μου ὁ Μαρτίνος, καὶ ὁμολογῶ τοῦτο ἀληθῶς καὶ δίχα ἀναγκυρίας οἰασθήτεινος, μηνὶ καὶ Ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις.

Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τοῦτο τοῦ Νικολάου Βάρδα πρατήριον, ὃ γεγονεν ἐπὶ ἀμπελίῳ πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν.

XXXI. 6780—1271, mense decembri, ind. XV.

*Monachi monasterii S. Georgii Canalicorum vendunt Nicolao Maliaseno vineam in Belestino.*

Τὸ πρατήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων ὕπερ ἐποίησαν οἱ ἱερομόναχοι Μεθόδιος καὶ οἰκονόμος καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης Βαρλαάμ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Μεθόδιος ἱερομόναχος καὶ οἰκονόμος τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῶν Καναλίων καὶ Βαρλαάμ ἱερομόναχος ὁ ἐκκλησιάρχης τῆς αὐτῆς μονῆς, ἔτι δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ μοναχοὶ

της τοιαύτης μονής, ὃ τε Θεόδουλος καὶ ὁ Καλλιπικός ἀνωθεν τοῦ παρόντος ὄρους οἱ μὲν τὰς οἰκίας προταγὰς αὐτοχείρως ποιησάμενοι, οἱ δὲ τοὺς τύπους τοῦ ζωηφόρου καὶ προσκονητοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντυπωσάμενοι πάντες κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε . . .

διαπράσεως ἐνοπόγραφον ἐγγράφον ἡμῶν τιθέμεθα καὶ ποιούμεν σὺν παντὶ τῷ μέρει καὶ πληρώματι τῆς δηλωθείσης μονῆς ἐκουσίως καὶ ἀβιάστως, αὐτοθελάως καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ ἀπάτης ἢ θόλου ἢ συναρπαγῆς ἢ περιγραφῆς ἢ παραγραφῆς ἢ δωροληψίας ἢ κολακείας ἢ ἐπηρείας ἀρχοντικῆς, σὺν προθυμίᾳ δὲ μάλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῳ προθέσει καὶ μεταμεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φρενῶν ἀκεραιότητος τῆς σταθιρότητος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι ἐκ συμφώνου ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πάσαν καὶ παντοίαν ἰδιωτείαν καὶ ἀγροικίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μετὰμelson καὶ τὸν ἐπὶ τῷ μεταμέλω μετὰμελον καὶ τὴν ἐκ τούτου τικτομένην ἡμῖν τοῖς μοναχοῖς καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀναίρεσιν τοῦ παρόντος πρατηρίου ἐγγράφου ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, τὸν τε περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Νικόλαον Ἄγγελον Κομνηνὸν τὸν Μαλιασηνὸν, καὶ τὴν περιπόθητον σύμβιον σου, τὴν ποθεινοτάτην ἀνεψιὰν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Δούκαιναν Κομνηνὴν Παλαιολογίαν κορὰν Ἄνναν τὴν Μαλιασηνὴν, καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ἅπαν μέρος καὶ πλήρωμα τῆς σεβασμίας πατριαρχικῆς γυναικειᾶς μονῆς τοῦ τιμίου πανενδόξου Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας τῆς παρὰ σοῦ τῆς Κομνηνῆς σὺν θεῷ ἀνεγειρομένης, καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἠθελήσαμεν ἐκποιήσασθαι ἐπὶ διαπράσει παντελεῖ τὸ παρὰ τῆς, ὡς εἴρηται, μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου νεμόμενον καὶ δεσποζόμενον ἀμπέλιον ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου, τὸ καὶ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναραίας δύο, ὡς ἂν διὰ τοῦ τιμήματος τούτου ἐκπληρώσωμεν τινὰ τῶν χρεῶν τῶν εὐρεθέντων τῇ μονῇ μετὰ θάνατον τοῦ οἰκονόμου ἐκείνου ταύτης, τοῦ μοναχοῦ Λαζάρου, οὐκ εὐρίσκομεν δὲ τινὰ τῶν ἐγγῶν ἢ καὶ τῶν πόρρω θέλοντα τούτο ἐξωνήσασθαι, τὸ μὲν διὰ τὰ εἶναι τούτο ἀτημέλητον, τὸ δὲ διὰ τὴν τοῦ καιροῦ κοσμικὴν ἀνωμαλίαν ἀνεμάθο-

μεν δὲ καὶ ἔγνωμεν, ὡς ὅτι ὁμοίως οἱ πανευγενεστάτοι ὁμόζυγοι, ὀδη-  
 γηθέντες ἐκ θεοῦ ἐξωνεῖσθαι λόγῳ τῆς παρ' ὑμῶν ἀνεγειρομένης πα-  
 τριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τοῦ Προδρόμου ἀμπέλια ἐν τῇ περιοχῇ  
 τοῦ Βελεστίνου, κατὰ τοῦτο προσήλθομεν ὑμῖν καὶ δεδώκαμεν εἰδῆσαι  
 περὶ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δηλωθέντος ἀμπελίου, οὐχ εὖρομεν δὲ ὑμᾶς  
 τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους εὐπειθεῖς πρὸς τὴν ἡμετέραν αἰτη-  
 σιν διὰ τὸ εἶναι, ὡς εἴρηται, ἀτημέλητον τὸ δηλωθὲν ἀμπέλιον. πα-  
 ρακλητεύσαντες οὖν ὑμᾶς οὐκ ὀλίγα μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν Βελεστι-  
 νιωτῶν, δηλονότι τῶν κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βελεστίνου,  
 ὁφείψατε καὶ μάλιστα ὑπεκλίνατε ὧσα πειθήνια τῇ αἰτῆσει ἡμῶν τῶν μον-  
 αχῶν, κοινολογησάμενοι οὖν ἀμφότεροι περὶ τοῦ τιμήματος τοῦ δη-  
 λωθέντος ἀμπελίου, δηλονότι τῶν δύο ὀλοκοτιναραίων τοῦ πλησίον  
 τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ Νέου, περιεστήσαμεν τὸ τοῦτου  
 τίμημα ἐξ ἀρεσκείας ἡμῶν τῶν μοναχῶν εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα  
 δεκαπέντε, τὸ δ' ὑπέρπλεον τούτων ἀποχαριζόμεθα τῇ μονῇ τοῦ Προ-  
 δρόμου τῆς Νέας Πέτρας, καθὼς ὅσον ἄρα καὶ ἔστι, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται,  
 εἶναι ἀτημέλητον τὸ δηλωθὲν ἀμπέλιον, ἀ δὴ τοῦ χρυσοῦ δεκα-  
 πέντε νομίσματα ὑπέρπυρα ἀφ' ὑμῶν τῶν πανευγενεστάτων ὁμοζύγων  
 λαβόντες εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας κατὰ τὸ ἀπαράλειπτον ἐνώπιον  
 τῶν μαρτυρησάντων κάτωθεν μάρτύρων, παραδεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς  
 οἱ μοναχοὶ ἀπεντεῖθεν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ διηγορευμένον ἔλον  
 ἀμπέλιον πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους, ὅπερ καθέξετε  
 οὖν παντὶ τῷ μέρει καὶ πληρώματι τῆς δηλωθείσης γυναικείας μον-  
 ῆς τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἕξῃς καὶ μέχρις ἂν τὸ  
 πᾶν περιίσταται, κυρίως, ἀθῆντικῶς καὶ ἀνεπικωλύτως, μὴ παρὰ τινος  
 τοῦ παντός μέρους καὶ πληρώματος τῆς ἡμετέρας μονῆς τοῦ ἀγίου  
 μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εὐρουῖσα ἢ μονὴ τοῦ Προδρόμου ποτὲ τῶν  
 καιρῶν ἢ τῶν χρόνων τὸν τυχόντα διασεισμὸν ἢ ὕλησιν ἢ ἐπήρειαν  
 ἢ τὴν τυχούσαν κωλύμην ὅσον ἐπὶ τῇ νομῇ καὶ κατοχῇ καὶ δεσπο-  
 τείᾳ τοῦ τοιοῦτου ἀμπελίου, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὀφείλει δεφενδεύε-  
 σθαι ἢ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ παντός οἰουδήτινος προσώπου  
 τοῦ βουληθέντος διασεῖσαι ἢ παρενοχλῆσαι ταύτην ἐπὶ τῷ δηλωθέντι  
 ἀμπελίῳ, ἀλλὰ καὶ ἀτελὲς καὶ ἀβαρὲς καὶ ἄνευ τινὸς δόσεως ὀφεί-  
 λετε κατέχειν τοῦτο εἰς τὸ διηνεκές. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρᾶν  
 πρατήριον ἔγγραφον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύ-

γους ἐξεθέμεθα, ὅπερ εἰ τολμήσομεν ἀρνήσασθαι μερικῶς ἢ καθόλου ἢ ἡμεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι μοναχοὶ ἢ ἕτερός τις ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὐ μόνον ἵνα μὴ εἰσακουώμεθα, κἀν εἴ τι ἂν καὶ λέγειν ἐπιχειρήσωμεν, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ζημιωθησόμεθα πρὸς ὑμᾶς τοὺς πανευγενεστάτους ὁμοζύγους καὶ πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου νομίσματα ὑπέρπυρα πενήκοντα καὶ πρὸς τὸ δημόσιον τὰ διαφέσον, τοῦ ἔθους γραφέντος προτροπῇ ἡμῶν διὰ χειρὸς ταβουλλαρίου τῆς πόλεως Ἀλμυροῦ, τοῦ ἐδλαβεστάτου ἀναγνώστου κῆρ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥαγκαβέ μηνὶ δεκεβρίῳ, ἰνδικοτιῶνος πεντεκαδεκάτης, ἕτει ἑξακισχιλιοστῷ ἑπτακροστῷ ὀγδοηκοστῷ.

Καὶ τὸ πρατήριον δὲ ἔγγραφον πρὸς τὴν αὐτὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων ἐπὶ ἀμπελίῳ τοιαυτὴν ἔσχε τὴν ἔκθεσιν.

XXXII. 6780—1272, mense maio, ind. XV.

*Fratres Constantinus et Ioannes Catsidones vendunt Nicolao Maliaseno vineam in Belestino.*

### I. Τὸ πρατήριον Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιδώνη.

Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Κωνσταντίνος ὁ Κατζιδώνης καὶ Ξένη ἡ σύμβιος τοῦτου, ἀμφοτέρω κοινῇ βουλῇ, γνώμῃ τε καὶ ἀρεσκείᾳ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοῦ τύπου τοῦ ζωηφόρου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἐντεπρωσάμενοι τὴν παρεῖσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον καθαρὰν, φανερὰν, εἰλικρινῆ καὶ ἀμεταμέλητον διάπρασιν τοῦ κατωτέρω δηλωθσομένου ἀμπελίου τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν σὺν παντὶ τῷ γένει καὶ μέρει ἡμῶν καὶ αὐτοῖς τοῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις ἡμῶν ἐκείως καὶ ἀβιάστως, καθαρῶς καὶ ἀρραδιούργως, αὐτοθελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ χλεύῃ ἢ βίας ἢ ἀπάτης ἢ ἀρχοντικῆς καταδυναστείας ἢ ἐρραδιουργημένου σκοποῦ, σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοφύχῃ προθέσει καὶ μεμεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ καὶ φραγῶν ἀκεραιότητος τῆς σταθιρότητος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν μετὰ πολλῆς ἡμῶν τῆς ἀποδοχῆς καὶ θελήσεως, ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποταττόμενοι ἐκ συμφῶν ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἐπερωτήσεως μὴ μόνον πᾶσαν καὶ παντοί-